

Izhaja poljubno, najmanj pa štirikrat na leto. Posamezne številke 2 Din 50 p za inozemstvo 3 Din. V „JGZ“ združena gasilna društva dobivajo po en oddis „Gasilca“ brezplačno. Urednik FRAN BARLE v Ljubljani.

GASILEC

Cene enkratnim oglašom:

Cela stran 300 Din,
1/2 strani 150 Din,
1/4 strani 80 Din,
1/8 strani 40 Din,
1/16 strani 20 Din.

GLASILO „JUGOSLOVANSKE GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

V Ljubljani, dne 28. marca 1925.

Vesti starešinstva.

1.

Skupščina »Jugoslovanske gasilske zveze Ljubljana« leta 1925.

Odbor JGZ je v svoji seji dne 30. decembra 1924 soglasno sklenil, da se letošnja skupščina (občni zbor) JGZ vrši v nedeljo dne 12. julija 1925 v Ljubljani, v »Mestnem domu«. Odborova seja in seja starešinstva se vrši dan pred občnim zborom, in sicer v soboto dne 11. julija 1925 tudi v »Mestnem domu«.

A. Odborova seja.

Odborova seja se vrši dne 11. julija 1925 ob 1/2 16. uri v »Mestnem domu« z naslednjim dnevnim redom:

- a) rešitev vlog;
- b) sklepanje o samostalnih predlogih;
- c) določitev članarine za leto 1925/1926;
- č) posvetovanje in sklepanje o raznoterostih.

B. Skupščina.

Skupščina se vrši dne 12. julija 1925 ob 10. uri v »Mestnem domu« z naslednjim dnevnim redom:

1. Nagovor in poročilo staroste.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Poročilo pregledovalcev računov.
5. Poročilo odsekov.
6. Določitev letne članarine.
7. Sklepanje o samostalnih predlogih.
8. Volitev starešinstva za dobo treh let.
9. Volitev dveh računskih pregledovalcev in enega namestnika.
10. Volitev treh članov v razsodišče.

Pripomnja.

1. Po členu 9, točka 2, pravil JGZ pošlje na skupščino vsaka gasilska župa poleg župnega načelnika ali njegovega namestnika še enega odposlanca, torej dva odposlanca. Župe z več kot 300 rednimi gasilci pošljejo poleg tega na vsakih nadaljnjih 300 rednih gasilcev še enega odposlanca. Drobci pod 150 se v tem slučaju ne vpoštevajo, drobci nad 150 pa štejejo za 300. (N. pr. do 450 = dva odposlanca, 451—750 = 3, 751—1050 = 4, 1051—1350 = 5, 1351—1650 = 6, 1651—1950 = 7 itd.)

2. Vsak odposlanec se mora na skupščini izkazati z izkaznico svoje župe.

3. Samostalne predloge je osem dni pred skupščino pismeno naznaniti zveznemu starešinstvu, da o njih sklepa pred skupščino; pozneje vloženim samostalnim predlogom mora skupščina priznati nujnost, da se o njih more razpravljati in sklepati na skupščini.

4. Gasilske župe opozarjamo, da v pravem času volijo odposlanca na skupščino (člen 10, odstavek i) župnih pravil).

5. Oprava udeležencev: bluza, čepica — brez sekirice.

V Ljubljani, dne 28. marca 1925.

Janko Hojan,
t. č. tajnik.

Fran Barle,
t. č. starosta.

2.

Oprostitev taks.

Ministrstvo za finance je z naredbo z dne 23. oktobra 1924, št. 53270, oprostila JGZ plačevanja takse iz tar. post. 1 taksne tarife za vse vloge in prošnje, ki jih pošilja državnim oblastvom, razen v civilnih pravnih (Uradni list z dne 29. 12. 1924, št. 122). Na vprašanje JGZ, ali se ta oprostitve nanaša tudi na gasilske župe in gasilna društva, je delegacija ministrstva financ za Slovenijo z razpisom z dne 3. 3. 1925, št. B II 17. 9. ex 1925, sporočila JGZ, da se omenjena oprostitve po določilu točke 13, člena 1., taksnega in pristojbinskega pravilnika (Uradni list 31. 12. 1923, št. 376/116) nanaša tudi na župe in društva, ki so združena v JGZ.

3.

Iz zadnje seje starešinstva.

1. Dne 30. decembra 1924. sta imela starešinstvo in odbor JGZ skupno sejo v Ljubljani, pri kateri so bila sprejeta nastopna gasilna društva:

a) v Gasilsko župo Ljubljansko:

Podgorica, p. Dol pri Ljubljani;

b) v Gasilsko župo Strukovsko:

Rankovci,

Zenkovci, p. Bodonci,

Pužovci, p. Bodonci,

Petanci, p. Rankovci,

Andrejci, p. Martjanci;

c) v Gasilsko župo Žalsko:

Polzela (tovarna) pri Celju,

Zabukovca (rudnik) pri Celju;

č) v Gasilsko župo Litijsko:

Kostrevnica, p. Šmartno pri Litiji;

d) v Gasilsko župo Gornjesavinsko:

Pobreže ob Savinji, p. Rečica,

Gorica ob Dreti, p. Mozirje,

Nazarje, p. Mozirje;

e) v Gasilsko župo Beltinsko:

Kobilje, p. Dobrovnik,

Bakovci, p. Murska Sobota,

Benica, p. Dolnja Lendava;

f) v Gasilsko župo Grosupeljsko:

Spodnja Slivnica, p. Grosuplje;

g) v Gasilsko župo Kamniško:

Nevlje pri Kamniku;

h) v Gasilsko župo Gornjeradgonsko:

Žiberči, p. Apače pri Ljutomeru;

i) v Gasilsko župo Belokranjsko:

Stari trg pri Črnomlju.

4.

Iz zadnje odborove seje.

Odbor JGZ je v svoji zadnji seji dne 30. decembra 1924 sklenil:

1. Predlogu, naj bi se Belokranjska gasilska župa razdelila na »Metliško« in »Črnomeljsko«, se ne pritrdi; ostane pri razdelitvi in razvrstitvi, kakor je bilo objavljeno v »Gasilcu« z dne 30. septembra 1924.

2. Razcepitvi »Slovenjgraške gasilske župe« se doslej ne pritrdi — uvedejo naj se poizvedbe in potem znova stavi predlog.

3. V zmislu člena 12 in 16 novih zveznih pravil se do skupščine meseca julija 1925. konstituira starešinstvo JGZ nastopno:

Fran Barle — starosta; dr. Rihard Bergmann — 1. podstarosta; Josip Turk — 2. podstarosta; Janko Hojan — tajnik; Fran Pristovšek — tajnikov namestnik; Ivan Rakoše in Jernej Vengust — prisednika.

4. Glede podrejenosti in nadzorovanja gasilnih društev v Prekmurju se soglasno sklene, da v JGZ združena in v župe razdeljena gasilna društva v Prekmurju smejo, pravzaprav morajo nadzorovati le župni načelniki. Državni gasilski nadzorniki nadzirajo le neorganizirano gasilstvo. O tem sklepu je obvestiti velikega župana mariborske oblasti.

5. Letošnji krajinski zlet JGZ se vrši v Dravograd — dogovorno z dravograškim gasilnim društvom, ki letos praznuje 50 letnico.

Članarina — popisnice.

Dne 31. januarja t. l. smo razposlali vsem župnim vodstvom za njihova društva potrebno število poštinih položnic za vplačilo članarine, dalje pa tudi za vsako društvo po eno popisnico in po en izvod novih zveznih in župnih pravil ter po en izvod določil zveznega podpornega sklada s tozadevnim zakonom o gasilskem skladu.

Članarina, ki znaša po sklepu lanskega občnega zbora 2 Din za vsakega rednega društvenega člana, bi morala biti letos vplačana najkasneje do konca meseca marca t. l. Društva, ki članarine še niso odposlala, naj to nemudoma store, da ne izgube pravic, ki jim sicer po pravilih pripadajo.

Popisnico naj vsako društvo pravilno izpolni ter jo čimprej vrne svojemu župnemu načelniku, ki popisnice svojih društev zbira in jih nato skupno predloži zveznemu starešinstvu. Društvo, katero ne bi izpolnilo svoje popisnice, ali bi jo ne predložilo pravočasno, bi se s tem samo odpovedalo podpori iz 2% gasilskega sklada.

Dalje naj pa tudi vsako društvo natančno preštudira nova zvezna in župna pravila ter naj skuša podrobno seznaniti z njimi tudi vse svoje člane. Vsako društvo mora imeti vsaj po en izvod teh pravil vedno na razpolago v svojem arhivu.

6.

Naročniki »Gasilca«.

Onim starim naročnikom »Gasilca«, ki še niso poravnali naročnine za preteklo leto, smo list ustavili, dokler ne poravnajo dolžne naročnine. Onim pa, ki so staro naročnino poravnali, pošiljamo list dalje, dokler ga sami ne odpovedo ali nam lista ne vrnejo.

Vse naročnike opozarjamo, da se plačuje naročnina koncem vsakega leta za vse med letom sprejete številke »Gasilca«; torej plačuje se za nazaj, ne pa za naprej! Vsak naročnik prejme koncem leta tozadevno položnico z računom. Naročajte svoj list!

7.

Pravila — določila.

Izšla so nova zvezna in župna pravila ter določila zveznega podpornega sklada s tozadevnim zakonom o gasilskem skladu. Vsak zaveden gasilec mora poleg svojih društvenih pravil poznati tudi zvezna in župna pravila ter določila podpornega sklada, zato naj si ista čimprej naroči pri zveznem starešinstvu. Zvezna in župna pravila so vezana v en zvezek ter stane isti 4 Din, določila podpornega sklada pa stanejo kos 2 Din, — po pošti — poštnino več.

8.

Pooblastila.

Društveni in župni odposlanci se morajo po novih župnih in zveznih pravilih izkazati na župnih in zveznih skupščinah s tozadevnimi pooblastili, katera oddajo skupščinskemu predsedstvu. Preskrbite si pravočasno taka pooblastila, katera ima v zalogi za društva in župe g. Herman Zupan v Ljubljani, Gajeva ulica števil. 2. Pri tem založniku dobite tudi vse druge gasilske potrebščine, zlasti pa vse poslovne knjige in tiskovine ter letošnji gasilski koledarček.

9.

Gasilske potrebščine.

Gasilno društvo na Planini, srez Črnomelj, kupi vsakovrstno gasilno orodje, obleko, čelade itd. Kdor ima navedene predmete na razpolago naj se obrne na omenjeno društvo.

Gasilno društvo Dovje pri Mojstrani ima naprodaj dobro ohranjeno četverokolno brizgalnico. Kupci naj stopijo v dogovor neposredno z društvom.

Gasilno društvo v Begunjah na Gor. ima naprodaj četverokolno, dobro ohranjeno brizgalnico. Cena po dogovoru.

10.

Enotni gasilski kroj.

Veliki župan ljubljanske oblasti je z razpisom z dne 18. 2. 1925, U. br. 2581, na prošnjo JGZ dovolil, da smejo gasilci združeni v JGZ, v gasilskih župah in v gasilnih društvih nositi gasilski kroj, kakršnega predpisuje »Gasilska knjižica«, ki jo je izdala leta 1920. JGZ.

Gasilnim društvom, ki so združena v JGZ potemtakem ni treba posebej prositi za dovolitev gasilskega kroja.

S tem so rešene vloge posameznih gasilnih društev, ki so se v tej zadevi obrnile na starešinstvo JGZ.

Predlaganje pravil v odobrenje.

Veliki župan ljubljanske oblasti se je obrnil z razpisom z dne 17. 2. 1925, števil. 3688, na starešinstvo JGZ radi izprememb pravil. Razpis se doslovno glasi:

»Prostovoljna gasilna društva in Gasilske župe, včlanjene v Jugoslovanski gasilski zvezi v Ljubljani, predlagajo v zadnjem času izpremenjena pravila oblastim v odobritev.

Dotične vloge so čestokrat pomanjkljivo instruirane, vsled česar jih je treba vračati v spopolnitev.

Da se prihrani nepotrebno pisarenje in se prošnje hitreje rešujejo, kar je v interesu tudi društev samih, si usojam zaprositi zvezo, da blagovoli opozoriti prizadeta društva in Gasilske župe, naj prilagajo vlogam za odobritev pravil, poleg spremenjenih pravil vedno tudi:

1. prepis zapisnika o občnem zboru, na katerem so bila sprejeta nova pravila, odnosno spremembe;

2. kolek 20 Din za rešitev.

Po pojasnilu generalne direkcije posrednih davkov z dne 19. septembra 1924, št. 47003, se oprostitev plačila taks, nekaterim humanitarnim društvom in ustanovam, nanaša le na oprostitev plačila taks iz tarifne postavke 1 (vloge) in tarifne postavke 2. taksnega zakona (priloge), ne pa tudi na plačilo takse iz tarifne postavke 5 tega zakona (rešitve). Za rešitev je tedaj treba vsekako priložiti kolek za 20 Din.

3. Prostovoljna gasilna društva naj z ozirom na § 3, točko a, spremenjenih pravil vedno prilože tudi prepis sklepa dotičnega občinskega zastopa, da izroči društvu gasilne priprave in gasilske obleke. Ako dotični občinski zastop takega sklepa ni sprejel, iz pravil črta, preden predloži pravila v odobritev.

K temu pripominjamo, da imamo enotna pravila za društva in župe in da se je držati teh. Vsaka izpremena pravil je proti volji starešinstva JGZ.

Odlikovanje gasilstva.

Z ukazom Njegovega Veličanstva kralja so odlikovani naslednji gasilci:

a) z redom sv. Save IV. vrste:

Fran Barle (Ljubljana),
dr. Rihard Bergmann (Žalec),
Josip Turk (Ljubljana),
dr. Edvard Šavnik (Kranj);

b) z redom sv. Save V. vrste:

Janko Hojan (Ljubljana),
Fran Pristovšek (Žalec),
Janko Sajovic (Kranj),
Ivan Rus (Bled).

c) z zlato svetinjo za civilne zasluge:

Fran Barle, Josip Turk, Janko Hojan v Ljubljani; dr. Rihard Bergmann, Fran Pristovšek v Žalcu, dr. Edvard Šavnik, Janko Sajovic v Kranju; Ivan Rus na Bledu; Josip Ribisl v Vojniku; Anton Hočevnar, Martin Zupančič in Ignacij Jenčič v Loki pri Račici, Mihael Pruš, Friderik Pruš in Luka Pogorevčnik v Slovenjgradcu; Josip Dornig, Josip Belhar, Ivan Kralj, Andrej Mežek, Ivan Zupan, Josip Zaleteli, Josip Ahačič, Franc Jagodic in Franc Jeglič v Trzinu; Jurij Schaffer, Filip Kraiger, Ivan Husar, Leopold Rožank, Valentin Mrak in Viktor Žagar v Guštaniu; Ignacij Merher, Jakob Gnidica in Jernej Pahulic v Dolenji vasi pri Ribnici, Franc Hribar in Jožef Žitnik v Šmariu-Sapu; Jožef Garhas v Tlaku pri Šmarju-Sapu; Franc Košak, Ivan Debelak, Jurij Grohar in Andrej Jamnik v Škofji Loki; Alojzij Hlebec, Ignacij Kozinc, Marko Senica in Maks Kovač v Sevnici ob Savi; Lovro Krulei pri Sv. Roku pri Sevnici, Emerik Jarnovič v Krškem; Franc Špende, Anton Čeplak in Tomaž Rifi v Gornjem gradu; Martin Rosenstein v Rečici ob Paki; Jožef Škrli in Jožef Lenard v Novem mestu; Jakob Šme in Alojzij Šme v Domžalah; Boštian Cimbas in Ivan Karolnik v Kamniku; Anton Jančar v Gornji Radgoni; Jakob Zajc pri Sv. Petru ob Savinji; Volbenk Šafar v Korpulah-Šmarju pri Jelšah; Valentin Ternovšek pri Sv. Pavlu pri Preboldu; Josip Širca v Žalcu; Josip Kovačič v Dolenjem Moharovcu pri Št. Jerneju; Ignacij Zagorec na Brezovici pri Št. Jerneju; Josip Škal v Št. Jerneju; Anton Homan v Šmalčji vasi pri Št. Jerneju; Anton Trček, Marko Žugelj, Franc Prus in Ivan Škof v Metliki; Mihael Mogge, Anton Stapajnik in Franc Skačej pri Sv. Lovrencu nad Mariborom; Franc Medic, Josip Lanajnar, Ivan Perme, Anton Pertekelj in Ivan Tomažič v Ljubljani; Ivan Frühauf, Franc Faber, Filip Končnik, Ivan Kancian, Ceno Roskopf in Josip Šaše v Dravogradu; Hinko Mattionj v Laškem; Martin Adamič, Franc Hauptman in Franc Blanič v Šmartnem pri Litiji; Ivan Pečar v Zavrstniku (Šmartno pri Litiji).

Škofljica pri Ljubljani: Franc Lampič.

Studenec-Ig pri Ljubljani: Ivan Škraba, Franc Avanco, Anton Zrimc, Franc Kus.

Dolenji Logatec: Franc Rehberger, Franc Novak, Andrej Bajc, Matija Križaj, Anton Križaj, Valentin Verbič, Franc Pečkaj, Ivan Pečkaj.

Metlika: Anton Trček, Marko Žugelj, Franc Prus, Ivan Škof.

Trebnje: Viljem Tomic, Friderik Pehani, Janez Škrajnar, Janez Prpar.

Videm ob Savi: Franc Kužnik, Anton Omerzu.

Škofja Loka: Blaž Čemažar.

Borovnica pri Ljubljani: Ivan Leber, Mihael Mavec, Ivan Telban, Valentin Fortuna, Jožef Pirc.

Horjul pri Ljubljani: Jožef Škof, Janez Vrhovec, Anton Filipič.

Vrhnika: Anton Iglič.

Sv. Trojica v Slov. gorah: Karol Horvat, Anton Košar, Karol Kirbisch star., Ludvík Kozar.

Libeliče pri Prevaljah: Franc Kurtev.

Marenberg: Vendelin Lešnik.

Slovenjgradec: Anton Petričnik.

Kranj: Lovro Grohan, Franc Špenko, Anton Puhar.

č) s srebrno svetinjo za civilne zasluge:

Grosuplje pri Ljubljani: Leopold Hudé.

Škofljica pri Ljubljani: Vinko Ogorelec, Jernej Dolenc, Anton Skubic, Franc Skubic, Franc Jamnik, Ivan Garbas, Josip Kastelic, Janez Ahlin, Josip Toni.

Šmarje pri Ljubljani: Janez Gliha, Josip Hočevnar, Franc Janežič.

Studenec-Ig pri Ljubljani: Edvard Avanco, Ivan Železnikar, Josip Kozin, Anton Železnikar.

Komenda pri Kamniku: Josip Kern, Mihael Stele, Franc Kunstel, Janez Lah, Janez Glavač, Janez Juhant, Franc Jenko, Martin Kern, Andrej Mejač, Franc Sršen, Anton Sršen, Franc Marn, Jožef Juhant, Alojz Stele, Franc Juhant.

Mengeš pri Kamniku: Ivan Srčnik, Franc Ručigaj, Franc Lah, Janez Novak, Ignacij Jankovič, Andrej Lah, Franc Osredkar, Anton Koželj, Jožef Vahtar.

Moravče pri Kamniku: Janko Toman, Ivan Lavrač, Franc Orehek, Josip Šlibar, Franc Otolani, Blaž Vehovec, Janez Vesel, Franc Poznič, Peter Janežič, Janez Cerar.

Dol pri Ljubljani: Franc Šimenc, Ivan Grad, Josip Reich, Ivan Grad, Ivan Velepec, Ivan Šimenc, Valentin Šimenc, Josip Slovnik, Ivan Gostinčar, Janez Aleš.

Kranj: Ivan Rakovec, Josip Bajt, Anton Soklič, Janko Žebre, Karol Ažman, Janko Bajt, Karol Depoli, Rudolf Jereb, Anton Bidovec.

Predvor pri Kranju: Matija Rozman, Mihael Polajnar.

Šenčur pri Kranju: Franc Perdan, Jakob Verbič, Franc Svetel, Alojz Svetel, Anton Molj, Franc Logar, Janko Čebašek.

Trzin: Jurij Sitar, Ignacij Čadež, Kristijan Ahačič, Ivan Ahačič, Rudolf Pregelj.

Litija: Ivan Dobravec, Peter Jereb.

Šmartno pri Litiji: Ivan Illovar, Franc Jeriha, Ivan Robavs, Jakob Groznik, Jakob Škoda, Franc Illovar, Franc Vozel, Martin Predlogar.

Ljubljana: Matevž Kemperle, Ignacij Kvas, Leopold Žorž, Ivan Sever, Anton Kavčič, Rudolf Koleša, Franc Barle, Ivan Breskvar, Josip Turk, Ivan Zupančič, Anton Zgonc, Anton Zdravič, Franc Florijančič, Ivan Cotman.

Sn. Šiška pri Ljubljani: Ivan Rožina, Lovro Bernik.

Moste pri Ljubljani: Anton Škoda, Andrej Svetek, Ivan Kovič, Ivan Ramovš.

Štepanja vas pri Ljubljani: Peter Anžič, Alojz Luknar.

Vevče pri Ljubljani: Alojz Fink, Franjo Mihelčič, Franjo Cankar, Franjo Tolmajnar, Ivan Trtnik, Ivan Erbežnik, Ivan Kozelj.

Dolenji Logatec: Luka Lenarčič, Franc Maček.

Gornji Logatec: Ivan Rihar, Ivan Marinko, Ivan Petek.

Rovte nad Logatcem: Franc Kogovšek, Matevž Trček, Jakob Petkovšek, Jakob Kunc, Janez Lukan.

Žiri: Franc Mlakar, Franc Strel, Anton Bogataj.

Metlika: Jožef Štupar, Anton Guštin, Jožef Kompare, Franc Weiss, Ivan Jerina, Franc Barbič, Jožef Jutraš, Jakob Ivanetič, Ivan Jaklič, Anton Sušec, Alojz Navratil.

Bizeljsko pri Brežicah: Andrej Kocjan, Franc Lipej.

Krško: Anton Omerza, Lovrenc Glogovšek, Karol Černetič.

Rajhenburg: Jožef Kreul, Franc Šerbec, Mihael Sajovec, Anton Blatnik, Anton Petaci, Franc Hlebec, Mihael Vurkovič, Rajmund Danko.

Videm ob Savi: Franc Kozole, Franc Habinc, Anton Škerbec.

Begunje na Gorenjskem: Valentin Zavrl, Avguštin Maher, Anton Tavčar, Anton Hrovat.

Bohinjska Bela: Anton Ravnik, Mihael Ravnik.

Breznica na Gorenjskem: Janez Finžgar, Franc Papler, Alojz Rakar, Franc Triplat, Franc Prešeren.

Dovje na Gorenjskem: Franc Rabič, Kristjan Šetina, Alojz Lautičar, Matevž Dovžan, Franc Jakilj.

Gorje pri Bledu: Jernej Kobal, Tomaž Ambrožič, Franc Žemva, Janez Pogačar, Jakob Kunstelj, Jožef Prištov, Jožef Smolej, Franc Žemva.

Jesenice na Gorenjskem: Karol Neuman, Ivan Vilman, Miha Šronc, Simon Krivc, Ivan Repe, Ivan Grum.

Mojstrana na Gorenjskem: Jožef Košir, Martin Pernel, Jernej Kosmač, Gregor Klančnik, Jožef Košir, Filip Košir, Janez Rabič, Franc Lah, Gregor Lah, Janez Klančnik, Matevž Ancelj, Klemen Hlebahne, Peter Rabič, Jožef Vilman, Janez Rabič, Janez Lavtižar, Andrej Janša.

Radovljica: Ivan Pogačnik, Anton Fister, Ivan Valand.

Rateče na Gorenjskem: Jakob Benet, Lovro Matjaž, Jožef Petrič.

Dobrepolje-Videm. Miloš Kavčič.

Dolenja vas pri Ribnici: Franc Merhar, Jožef Gorše, Josip Ozimek, Josip Greinar, Franc Klun.

Loški potok: Ivan Lavrič.

Ribnica na Dolenjskem: Franc Derčar, Ivan Lesar, Ivan Petek, Ivan Sušnik.

Sodražica: Jakob Perdan, Franc Štupica, Anton Lovrenčič, Jurij Vesel, Josip Obrstar, Anton Lesar, Ivan Osterman, Franc Mikolič, Jakob Levstek, Janez Štupica, Janez Belaj, Andrej Arko, Ivan Kovačič, Ivan Štupica, Franc Fajdiga, Ivan Vesel.

Velike Lašče: Ferdo Doganoc, Franc Glavan, Ivan Hočevan, Ivan Skender, Matevž Vesel, Ivan Zakrajšek.

Gameljine pri Ljubljani: Frančišek Traven, Franc Juvan, Franc Virk, Janez Nahtigal, Martin Dečman, Janez Novak.

Guncelje nad Ljubljano: Franc Štrukelj, Vid Mihar. Pirniče nad Ljubljano: Matevž Merjasec, Valentin Polak, Jožef Petač.

Št. Vid nad Ljubljano: Franc Bernik, Lovro Porenta, Janez Štrukelj, Franc Gregorin, Lovro Škof.

Tacen nad Ljubljano: Mihael Robas, Josip Bravhar, Franc Cedilnik, Josip Slavec, Anton Čizman, Franc Šuštaršič, Janez Smole, Andrej Tomšič.

Vižmarje nad Ljubljano: Jožef Arhar, Janez Tome.

Škofja Loka: Friderik Kramer, Ivan Kavčič, Franc Piškur, Ivan Sušnik, Franc Jesenovec, Šimen Logonder, Franc Babič, Janez Gaber, Alojz Jaklič, Matevž Jugovec, Franc Primožič.

Železniki na Gorenjskem: Gabrijel Thaler, Lovro Špendal, Matej Tavčar, Matej Prezeli, Martin Čemažar, Matej Pegam, Janez Petrač, Gregor Demšar, Franc Dolenc.

Borovnica pri Ljubljani: Franc More, Franc Trojer, Jožef Zalar, Anton Drašler, Franc Bizjak, Andrej Žerjav, Janez Mavec.

Horjul pri Ljubljani: Janez Jama, Anton Korenčan. Vrhnika: Janez Voljč, Alojz Resnik, Jaka Voljč, Franc Hojan.

Hrastnik: Peter Bauerheim, Jernej Hrup, Ivan Sorčan.

Trbovlje: Sebastjan Jager.

Gornja Radgona: Josip Koler, Ivan Fekonja, Blaž Mlinarič, Peter Preindl.

Hrastje - Mota, Slatina - Radenci: Franc Jurkovič, Alojz Kovačič.

Orehovci: Franc Vračko star., Franc Vračko ml., Ludvik Mlinarič, Jožef Lipič, Jakob Lipič, Peter Lipič,

Alojz Kreft, Ivan Irgolič, Peter Veberič, Franc Kaučič, Anton Simončič.

Sv. Trojica v Slov. goricah: Ferdinand Mlinarič, Avgust Rozman, Janez Potočnik, Jožef Horvat, Franc Rauter, Janez Vogrin, Janez Horvat, Matija Čel.

Gornji grad: Franc Volovšek, Janez Bačun, Anton Bezovšek, Anton Rojten, Ivan Presečnik, Franc Bezovšek.

Rečica ob Savinji: Zdravko Deleja, Franc Štiglic, Ivan Rosenstein, Josip Petrin, Anton Venek, Josip Štiglic.

Motnik: Gabrijel Brvar, Jožef Cene, Jožef Mejač.

Dravograd: Jurij Abraham, Pavel Pondeliak, Matevž Pajer, Jakob Taler, Ivan Vasle, Kajetan Wolf.

Libeliče pri Prevaljah: Pavel Nacesnik, Jakob Dobrovnik, Franc Štifter, Valentin Sobej, Ivan Srebotnik.

Stročja vas pri Ljutomeru: Marko Sever, Mihael Kikec, Jožef Akerman.

Hoče pri Mariboru: Jožef Pfeifer star.

Ruše pri Mariboru: Avgust Bečela, Franc Eigner, Alojz Fras, Ivan Pšunder, Franc Repolusk, Miha Serne, Tomislav Stani, Matevž Škarič, Herman Štanc.

Slovenska Bistrica: Ignacij Čechovnik, Franc Fekonja, Karol Kukovič star., Ludvik Lorber, Henrik Matuš, Matija Pečauer, Jakob Gradišnik.

Sp. Poljskava pri Mariboru: Engelbert Sicherl, Mihael Ceder, Jožef Pučnik, Mihael Gmeiner, Štefan Steinberger, Matija Esich, Ivan Dobnikar, Filip Rotart, Matija Batier, Franc Kancler, Franc Erker.

Hardek pri Ormožu: Fran Hanželič, Anton Porekar, Jakob Kociper, Franc Kociper, Jakob Novak, Martin Srabotič, Fran Megla, Jurij Žnidarič, Fran Miško.

Središče ob Dravi: Franjo Lukačič, Franjo Lesnikar, Jakob Dogša, Jakob Ozmec.

Marenberg: Aleš Ot, Anton Brilej.

Slovenjgradec: Florijan Hirschmugel, Vinko Lipovnik, Ivan Schuster.

Vuhred: Pongrac Holderjan, Aleks Praprotnik.

Sv. Jurij ob Ščavnici: Anton Vogrinec, Janez Košar, Franc Pomor, Radoslav Nemec, Alojz Korošec, Franc Domenjko, Franc Holc.

♦ ♦ ♦

Seznamki zamudnikov in seznamki onih gasilcev, ki letos doslužijo 40 ali 25 let, se na jesen predložijo ministrstvu za notranje zadeve. Seznamkov ni vpošiljati starištvu JGZ, dokler v »Gasilcu« ne objavimo poziva.

Zvezni krajski zlet v Dravograd.

Občni zbor in tudi odbor JGZ sta soglasno sklenila, da se letošnji krajski zlet JGZ vrši v Dravograd, o pri-
liki 50-letnice dravograškega gasilnega društva.

Kakor povsod ob meji je bilo tudi dravograško gasilno društvo do prevrata bolj nemška trdnjava kot človekoljubna institucija. Zavedni gasilci in drugi narodni krogi so kmalu po razsulu pričeli s smotrenim in vztrajnim delom, da spravijo društvo v narodne roke, zavedajoč se pomena gasilnega društva ob meji, čigar dolžnost ni samo, da čuva dom bližnjega, temveč da čuva tudi naš celokupni dom, da je na straži, kadar so ogroženi naši skupni narodni interesi.

Tako gasilstvo je potrebno ob meji in tako gasilno društvo so si zamislili zavedni člani dravograškega gasilnega društva, ko so pričeli z delom.

Na občnem zboru društva leta 1921. je bilo izvoljeno novo načelstvo, ki je takoj prijavilo svoj pristop v JGZ in spravilo društvo s svojim vztrajnim delom na mesto, ki so ga člani zamislili pri prevzemu društva. Da društvo vzbudi zanimanje za gasilstvo med najširšimi plastmi tamkajšnjega prebivalstva, da pomaga pri prebujanju narodne zavesti našega obmejnega prebivalstva in da se oddolži članom ustanoviteljem in ostalim starim delavcem na polju gasilstva, zamislilo si je praznovati petdesetletnico na kar najsvetanejši način ter jo spojit s krajskim zletom JGZ.

Dravograd je center med dravsko, mežiško in mislinjsko dolino ter bo pokrajinski zlet za vse te kraje velikega in neprecenljivega pomena, zato pa naj bo naša udeležba častna in velika. Vsak gasilec, ki le more, naj se udeleži dravograškega zleta in vpliva v svojih krogih, da bo udeležba velika in častna za našo krasno gasilsko organizacijo. Gasilska društva naj že sedaj opozore svoje člane na dravograški zlet, da zbirajo sredstva za potovanje. Za udobnosti bo skrbelo dravograško gasilno društvo.

Zlet se vrši dne 15. avgusta 1925 po sporedu, ki ga gasilnim društvom razpošlje dravograško gasilno društvo.

K delu in redu!

(Janko Hojan.)

Zima je za nami in tudi pust je minil. Nastopil je čas dela, čas resnosti. Doba obračuna, doba izpraševanja, kesanja in sklepanja, doba obljub in načrtov je tu. Koliko laži in prevare, koliko zahrbtnosti in hinavščine, koliko brezplodnih misli in besedi nam bo rodila ta doba, pa kako malo stvarnega in koristnega! — Zakaj to? Kdo je temu kriv? — Vsemu temu je kriva zgolj naša nezavednost.

Smo nekaj, a ne vemo sami, niti kaj smo, niti zakaj smo to, kar smo. Mi sami ne poznamo, ne razumemo in ne verujemo svojemu evangeliju, radi pa bi, da bi temu našemu evangeliju verovali drugi. Kako naj bo vendar to mogoče?! — Zrcalo imamo, a mi smo slepci. — Čemu nam torej zrcalo? — Čemu stojimo pred njim, čemu se sklicujemo nanj in gledamo vanj, če pa se ne vidimo v njem?! — Slepi smo in nočemo spregledati.

Člani najlepše organizacije smo, a mi se tega ne zavedamo. — Kaj je lepšega in potrebnejšega od nesebične ljubezni?! Kaj pogreša danes svet, če ne medsebojne ljubezni?! — In mi smo sinovi organizacije, ki temelji na nesebični ljubezni do bližnjega. Oznanjevalci in poborniki ljubezni, miru in sprave bi morali biti, toda kaj smo? — Roko na srce in priznajmo si, da nismo to, kar bi morali biti. Ako si tega ne priznamo, potem je tudi gotovo, da nimamo namena poboljšati se, da smo zadovoljni sami s seboj, in da še dolgo ne bomo razumeli vzvišene ideje, kateri smo se prostovoljno obvezali služiti. Ne zadostuje le nošnja gasilskega znaka in krojev, tudi ne zadostuje morebitna udeležba pri vaji in požaru, temveč treba je tej važni ideji posvetiti svoje srce in uravnati po njenih naukih tudi svoje življenje.

More li biti pravi apostol naše ideje oni, ki goji sovražstvo do enega ali drugega, oni, ki kuje spletke in prepire med svojimi sosedi, oni, ki se pretepava, izživa, pijančuje in preklinja? — Ne, in stokrat ne! — Tak človek ne more biti pravi gasilec, ne more biti apostol ljubezni, pa če tudi celo vas ali okraj reši požara. — Prava ljubezen je v srcu in raste s srcem in ne pozna nobenih mej. Njej je ljubljenec vsakteri, ona ne pozna ne mržnje, ne sovraštva, ne zavisti, pomaga vsakteremu in vselej. Prava medsebojna ljubezen lajša ljudem življenje in to je ravno njen namen. Kako lepo bi bilo na svetu, ako bi se vsi ljudje tega zavedali in živeli v medsebojnem miru in slogi. Živeti moramo, in če že moramo živeti, zakaj ne bi živeli v medsebojni ljubezni? — Eden ali drugi bo rekel, da je to povsem nemogoče; jaz pa pravim, da bi bilo mogoče, ako bi bili ljudje vzgojeni v res pravi medsebojni in nesebični ljubezni.

Mi gasilci smo sprejeli s svojim prostovoljnim vstopom v gasilsko organizacijo del naloge nase, da bomo gojili in širili nesebično ljubezen do bližnjega.

Prostovoljno smo sprejeli to breme nase in naša dolžnost je, da to vlepomembno, človekoljubno delo tudi častno izvršujemo. Preden pa se podamo s tem prepotrebim, blagodejnim evangelijem med ljudi, moramo

najprej uravnati po njem svoje življenje in pa življenje v svojem društvu. Besede mičejo, zgledi vlečejo, pravi pregovor, zato je ves naš trud zaman, ako sami ne verujemo in se ne ravnamo po evangeliju ljubezni, katerega pridigujemo drugim.

S pomladjo oživi tudi društveno življenje. Začetek tega obnovljenega življenja tvorijo letni društveni občni zbori. To je torej začetek. Pregovor pa pravi, če je začetek dober, se lahko nadejamo tudi dobrega konca. Iz tega sledi, da moramo obračati ravno največjo pažnjo na to, da bodo naši občni zbori, naš začetek obnovljenega društvenega življenja tudi res dober. Pred očmi moramo imeti predvsem vzvišen namen naše organizacije in gledati samo na to, kako bomo temu namenu najlažje in najbolje služili. Naša društva so popolnoma samostojna in povsem neodvisna bodisi od ene ali druge strani, kajti ona so ustanovljena in obstojajo edinole na podlagi proste volje njenih delavskih ali rednih članov. Le ti člani so oni in edini mero-dajni činitelj, ki odloča o obstanku, smeri in upravi njihovega društva. Da pa morejo člani vedno zadeti in hoditi pravo pot v društvenem življenju, morajo do pičice natančno poznati ustroj, namen in pomen svoje organizacije. Ne zadostuje pa le, da vse to poznajo, marveč morajo to tudi dobro razumeti in točno izpolnjevati. Kdor tega ne pozna, ne razume in noče izpolnjevati, ta ni pravi član organizacije in ta naj se čim preje mirno umakne iz društvenega življenja, ker mora uvideti sam, da je le v škodo istega.

Kdor na primer s treznim očesom motri našo gasilsko organizacijo, ta mora žal rad ali nerad priznati, da šteje naša organizacija na stotine in stotine članov, ki nimajo skoraj pojma o tej organizaciji. In vendar so člani iste! — Toda ne le njeni navadni člani, marveč veliko jih je celo njenih voditeljev. Kako je vendar to mogoče? — Glejte, to so nezavedni ljudje, ki ne pripadajo organizaciji radi njene vzvišene ideje, marveč radi svoje časti in koristi, ki jo imajo od nje. To so žalostni junaki, ki podirajo to, kar so drugi s trudom in naporom zgradili. Ti ljudje nimajo niti toliko smisla in veselja do organizacije, kaferi pripadajo, da bi se vsaj površno zamislili v njen pravi namen in pomen.

Ni li pomilovanja vreden tak človek, ki je sicer član tega ali onega društva, pa ne pozna niti pravil tega društva in sploh ne ve, kaj so pravzaprav pravila. Jasno je, da tak človek ne more vedeti, niti kaj sme in česar ne sme, niti kakšne pravice in dolžnosti ima.

On je žalostna figura, ki jo brezvestni demagogi lahko po svoji volji predstavljajo kamor in kadar hočejo. In sedaj si predstavljajte društvo, ki ima večino takih možičkov! More li tako društvo ustrezati svojemu namenu? — Nikakor ne! — Ono ne ustreza namenu in pomenu vzvišene gasilske ideje, marveč ustreza le namenom in željam onih, ki tako društvo vodijo in izkoriščajo. Kajti, kako si morete vendar drugače misliti, da bi moglo nadstrankarsko, strokovno društvo s svojimi zavednimi člani, kojih namen je gojiti in širiti medsebojno ljubezen in bratstvo, da bi torej moglo tako društvo kreniti na pot strankarstva, prepira in zavisti. — Kaj ne, to bi bilo po naši zdravi pameti popolnoma nemogoče in povsem izključeno. — Je sicer res mogoče, da bi se eden ali drugi član tako daleč izpozabil in bi skušal potom društva, kojemu pripada, delati take nepravilnosti; toda to bi bil eden, eden pa še ni celo društvo in ta eden odleti, društvo pa ostane zvesto svojim načelom. Nikakor pa ne sme za poedincem kreniti celokupno društvo, še manj več društev ali morda tudi cela župa in zveza. Vedno se mora najti toliko razsodnih in zavednih ljudi, ki mislijo in odločajo s svojimi možgani ter razumejo dobrobit svoje organizacije, da pravočasno uvidijo zmoto posameznikov in jo skušajo brez zle škode takoj tudi odpraviti.

Da pa je mogoče imeti vedno na razpolago dovolj razsodnih in odličnih članov, je treba prave vzgoje. Zdi se mi, da ne bi mogel načelovati društvu, kojega člani ne bi bili natančno poučeni o celokupnem organizacijskem ustroju. Saj je vendar lažje, lepše in zanimivejše delati v takem društvu, kjer razume in ve zadnji član prav vse, kar mu je pač treba vedeti in razumeti. Nobene tajnosti ne sme biti v pravem društvenem življenju. Kar ve in zna načelnik, to lahko ve in zna tudi vsak drug član istega društva. — Kako žalostno je v onem društvu, kjer nimajo člani sploh nobenega vpogleda in pregleda niti o delovanju svojega, še manj pa o delovanju drugih društev, žup in zveze.

Kaj si vendar mislijo takšni člani?! Ali mar mislijo, da ne smejo vedeti tega, kar ve načelnik ali kak drug odbornik? Mar mislijo, da je naša skupna organizacija samo za načelnike in odbornike? — Ne, tovariši! Mi vsi tvorimo organizacijo, mi vsi smo njeni enakopravni člani, mi vsi smo si zgradili skupno ognjišče in mi vsi imamo dolžnost in pravico, da se grejemo pri tem ognjišču in skrbimo, da je ognjišče neprestano v redu. Niti društvo, niti župa, niti zveza ni le stvar poedincev, ampak stvar nas vseh. Zato je naša sveta dolžnost kot dolžnost pravih gasilcev, da se za svojo ustanovo vestransko zanimamo in soodločujemo pri njenem razvoju. Ne poznamo oseb, poznamo le našo vzvišeno idejo in za to idejo se mi bijemo, ne pa za osebe. Radi oseb ne sme trpeti naše človekoljubno delo, ne sme biti pahnjena v stran ideja, ki je in ostane nesmrtna.

Kako malenkostni so oni ljudje, ki iščejo le osebnosti, pa zanemarjajo pri tem idejo, za katero bi se morali pravzaprav boriti. Da je le ustreženo tej ali oni osebi, pa je vse dobro. — Tako postopanje ni vredno zavednih članov in dokler se bo postopalo tudi v naši organizaciji tako, toliko časa ne more biti govora o res zavednih gasilcih ali sploh o kakem smotrenem gasilskem delu.

Vsakemu otroku mora biti jasno, da morejo in morajo v društvenem življenju odločati le oni delavni ali redni društveni člani, ki so si prostovoljno nadeli nalogo izvrševati to, kar je ravno namen njihovega društva in kar jim tudi predpisujejo pravila. Le ti in samo ti se poznajo kot člani istega društva med seboj in vedo za medsebojno strokovno zmožnost enega ali drugega. Le ti so odgovorni za obstoj in dober razvoj svojega društva, kajti brez njih društva sploh ni, zato pa morajo odločevati le oni sami, kaj in kako naj se zgodi v njihovem društvu in z njihovim društvom. — Kako pa je v resnici? — Imamo celo vrsto društev, kjer ne odločajo njegovi redni člani kaj in kako, marveč odločajo jim njihovi podporni in ustanovni člani ter razni občinski možje in odborniki. To je vendar tako očita krivica in budalost, da si večje misliti ne moremo! Kako naj potem tako društvo ustreza svojemu namenu?! Saj je vendar pri takem društvu lahko izvoljen za načelnika človek, ki nima niti pojma o pravem društvenem namenu in pomenu! Toda, ne le samo načelnik, celokupni odbor je lahko tak, da ne more sploh ničesar pozitivnega ustvariti, ker sam ničesar ne razume in ne zna. Pri takih razmerah je popolnoma očitno, da društvo ne more slediti svoji vzvišeni ideji, temveč se lovi neprestano med strankarstvom, politiko in osebnostmi. To pa je treba na vsak način preprečiti in ukreniti se mora vse potrebno, da imajo v društvenem življenju pravico soodločevati edino-le delavni ali redni društveni člani in **prav nobeden drugi**. Edino-le redni društveni člani so si v stanu izbrati iz svoje srede strokovno izvežbano vodstvo, ker edino oni se poznajo med seboj in vedo, koliko je v gasilstvu zmožen eden ali drugi. Tu ne prihaja v poštev politika, strankarstvo ali osebnost, temveč edino in zgolj le gasilska zmožnost in delavnost. Pa naj bo potem dotični pristaš te ali one stranke, naj bo moj prijatelj ali sovražnik, volil in pokoril se mu bom, ako vem, da je kot gasilec res mož na

svojem mestu. Vse drugo me kot gasilca ne briga, kajti tu prihaja v poštev le gasilstvo, le korist in dobrobit naše skupne organizacije. Ravno tako pa ne morem nikomur zaupati vodilnega ali odborniškega mesta, o katerem dobro vem, da kot gasilec za istega ni sposoben.

Glejte tovariši, kako lepo urejeno gasilsko organizacijo bi mi lahko imeli, ako bi se vsak posamezni gasilec nekoliko bolj zanimal za društveno življenje. Tako pa imamo žalibog celo kopico društev s takimi načelniki in takimi odbori, ki ne kažejo prav nobenega razumevanja za vzvišeno gasilsko delo, ampak iščejo vedno in povsod le sami sebe. Zato pa so na dnevnem redu prepiri, sovraštvo in zlobne intrige. Ako je vsega tega še premalo v domačem društvu, sežejo tudi po sosednih društvih, sežejo tudi po župni in zvezni organizaciji. Da prikrijejo svojo brezdelnost, svojo nesposobnost, nered in zmešnjavo v svojem društvu, kažejo na druga društva, kažejo na župe in zveze. Ker imajo navadno opraviti s samimi nezavednimi člani, je njih satansko delo kaj lahko in uspešno. — Tako bi že rado danes vsako tako društvo tvorilo samostojno gasilsko župo in zvezo zase. In če povprašate tako društvo čemu? zakaj to? — vam bo našelo celo vrsto vzrokov, ki gredo vsi za tem, češ, potem bomo lažje in uspešnejše delovali. — Zdaj pa, vas vprašam tovariši, kdo vam vendar zabranjuje, kdo vam prepoveduje delo? Kdo vas ovira v delu in razvoju? Ali morda župni načelnik? Mar li zvezni starosta? — Svobodni ste tovariši! Vaše društvo je popolnoma samostojno, avtonomno, — torej delajte! — Imejte vaje, imejte predavanja, imejte sestanke, imejte karkoli hočete, vendar le to, kar ustreza vašemu vzvišenemu namenu. Nikar ne čakajte in se ne izgovarjajte na župnega ali zveznega načelnika in odbornike, oni imajo zopet drugo delo. Ako pa se vam zdi, da oni tega svojega dela ne izpolnjujejo, imate vendar besedo in glas na tozadevnih občnih zborih, kjer jim vendar lahko tudi odvzamete poverjeno nalogo in jo izročite drugim — boljšim. Nikdar in nikoli pa ne vsled tega razbijati obstoječih organizacij, kajti to nikakor ni delo mož, temveč kvečjemu delo otrok. Imeti morate vedno pred očmi koristi celokupnosti in ne samo koristi svojega društva. Kar vam ni po godu, mogoče tudi drugim ni po volji, zato je treba vedno skupno prijeti za delo, ne pa pustiti ostale na cedilu in pomagati morda le sebi; kajti že naš program sam nam to prepoveduje.

Kakor rečeno, zaveden in delaven gasilec ne bo čakal migljaja ne od te, ne od one strani in se tudi ne bo povpraševal, h kateri gasilski župi, zvezi ali društvu pripada, ampak bo prijel za delo, kjerkoli se mu nudi prilika. Velika napaka naših društev je, da pričakuje in gleda vse na zvezno in župno vodstvo. In če ni zveznega ali župnega načelnika deset let na okoli, pa čaka tudi društvo deset let in ves ta čas menda misli, da ne more in ne sme delati. — To pa ni res! Društvo ima točen program in more ter mora delati po njem tudi brez nadzorstva in izrecnega naročila od strani svoje župe ali zveze.

Ako mu je za delo samo domače članstvo premalo, naj povabi še sosedna gasilna društva in naj se uri skupno z njimi. Ni pa treba vsled tega hrepeneti po lastni gasilski župi ali zvezi. Če pa se morda komu dopadejo naramki župnega ali zveznega načelnika, pa si jih lahko tudi natakne na svoja junaška ramena, ako misli, da se takega skupnega gasilskega dela ne more izvrševati brez teh, za delo nepotrebnih oznakov. — Kdo more zabraniti uspešno in potrebno sodelovanje društev in gasilcev tudi raznih žup in zvez?! — Vodja takega skupnega in medsebojnega dela pa naj bo tisti, ki je najsposobnejši; če pa mislijo udeleženci, da so vsi najsposobnejši, potem naj se v skupnem vodstvu pač menjajo.

Verjemite mi tovariši, da oni, ki noče delati kot navaden gasilec, ta tudi ne bo delal kot društveni odbornik ali načelnik in tudi ne kot župni in zvezni funkcionar,

ako mu morebiti poverite ta mesta. Kdor pa hoče delati, ta ima vedno polne roke dela in naj si bo to navaden gasilec ali pa zvezni starosta. Delo nas kliče na vseh koncih in krajih, a zaenkrat je pač najpotrebnejše delo v poedinah društvih. Tu je treba najprej vzbuditi zanimanje za vzvišeno gasilsko idejo, tu je treba najprej vcepiti in vzbuditi pravo gasilsko zavednost. — Ko bodo enkrat na svojih mestih društvena vodstva, potem je gotovo, da bodo prišla tudi župna vodstva v večje roke in tudi zveznemu vodstvu ne bo mogoče ničesar očitati. Danes je pač v naši organizaciji še vedno tako, da je vsega društvenega brezdolja in nereda krivo zvezno vodstvo in deloma pa tudi župna vodstva. — Da društva še danes nimajo predpisanih poslovnih knjig, je kriva zveza; da društva še danes nimajo predpisanih pravil, vežbovnik, kroja itd., je kriva zveza; da društva ne dobe podpore, ker ne vlagajo prošenj, je zopet kriva zveza; da zaslužni društveni člani niso bili odlikovani, ker jih društvo ni pravočasno predlagalo, je seveda tudi kriva zveza; da društva nimajo pravih in delavnih načelnikov in odbornikov, je kriva zveza; da društva sploh ne vedo, zakaj so in kje se jih glava drži, je zopet kriva zveza itd., itd. — Z eno besedo, vsega je krivo zvezno vodstvo — in to ne le v očeh nezavednih gasilcev, ampak tudi v očeh onih, ki mislijo o sebi, da sploh ni zavednejših, delavnejših in požrtvovalnejših gasilcev od njih samih; v resnici pa so le nepotrebne in nadležne kepe na razoranem gasilskem polju. Kdor pa le količkaj stvarno in resno zasleduje delovanje zveznega vodstva, ta mora rad ali nerad priznati, da se pri danih razmerah skoraj ne more več zahtevati od njega. Še z vsako najmanjšo, pa za gasilstvo pomembno stvarico je skušalo doslej zvezno vodstvo seznaniti, ne le vsako organizirano gasilno društvo, ampak tudi vsakega posameznega gasilca, in sicer bodisi potom našega strokovnega lista »Gasilca«, bodisi potom tozadevnih okrožnic. Seveda, če o tem posamezni društveni ali župni načelniki in ostali funkcionarji sploh ne ali vsaj pravočasno ne pouče in obveste svojih članov, ali pa če načelniki niti sami ne prebirajo tozadevnih navodil in obvestil, potem po mojem mnenju ni temu krivo zvezno vodstvo, ampak merodajni društveni in župni funkcionarji in pa člani sami, ker puste na krmi take ljudi. Le verjemite mi, da v tem pogledu ne bo prav nič bolje, če stvorite še toliko samostojnih gasilskih žup in zvez, dokler se ne bo vsak posamezni član zanimal za delovanje svoje organizacije. Zato pa ponovno povdarjam, da je dolžnost vseh članov, da zasledujejo delovanje gasilske organizacije in zahtevajo od svojih neposrednih voditeljev vsikdar točnega in jasnega pojasnila o vseh organizacijskih stvareh, ker šele potem jim bo mogoče pravilno soditi in tudi obsoditi.

Koliko članov je, ki sploh ne vedo niti za župno, niti za zvezno organizacijo, ne poznajo niti njenih pravil in določil, niti njenega namena in pomea. Koliko jih je, ki sploh ne vedo, da izhaja naš strokovni list »Gasilec« in tudi ne, da je to naše uradno glasilo! Koliko jih je, ki ne vedo, da je že drugič izšel gasilski koledarček! Koliko jih je, ki ne vedo, da imamo enoten gasilski vežbovnik, da imamo enotna pravila, da imamo predpisan enotni gasilski kraj, da imamo enotne poslovne knjige tako za društva kot za župe itd., itd. — In vendar bi to moral vedeti in uporabljati vsak zaveden gasilec! Če pa danes o eni ali drugi stvari povprašate tega ali onega, mu je skoraj vse popolnoma tuje in neznano. In če primete tega ali onega načelnika, zakaj o tem ali onem ni poučil in pravočasno obvestil svojih članov, vam takoj privleče na dan celo kopico jalovih izgovorov. Posebno radi se izgovarjajo na svoje tajnike, blagajnike ali druge odbornike, misleč, da s tem opravičijo svojo malomarnost v izvrševanju odgovornostipolne načelniške dolžnosti. Če pa jim izpodlete tudi ti izgovori, se kratkoma izgovore s tem, češ, mi nismo prejeli niti od župe

niti od zveze nikakega obvestila in tudi tozadevne številke »Gasilca« nismo dobili. — Zdaj pa je zanje stvar rešena, oni so nedolžni, kriva pa je vsega župa in zveza, ki jim menda nalašč ni poslala tega ali onega, ker jih menda namenoma prezira in omalovažuje. — Nedolžni krivci pa imajo mogoče še danes doma, kje za kakšno tablo ali v kakem kotu, vsa obvestila in navodila, ki so jih prejeli za svoja društva od župnega ali zveznega vodstva, pa niso imeli niti toliko časa, niti toliko dobre volje in gasilske zavednosti, da bi stvar vsaj površno pregledali, ali pa jo poslali v pregled kakemu drugemu funkcionarju.

Tovariši, s takimi nepoštenimi malomarneži pa je težko razpravljati in delati. Samo da reši sebe pred morebitnimi očitki, se ne ustraši niti najpodlejšše laži in intrige. Ali pa je tako početje vredno gasilskega kroja, in morda še celo načelniškega?! — Ne! Tega bi ne smel nihče storiti niti kot človek, še manj pa kot pravi gasilec! — Saj mora tak zlobnež vendar vedeti, da s svojo lažjo žali drugega, ali pa mu lahko celo škoduje. — Ako sem stvar zagrešil sam po svoji lastni krivdi, moram imeti vsikdar vendar tudi toliko močnatosti v sebi, da bom ta svoj greh priznal, ne pa ga skušal po krivici naprtniti drugim. — In tega, tovariši, bi se morali zavedati vsi oni, ki so prostovoljno prevzeli nase to ali ono delo in z njim vred tudi odgovornost, ne pa samo puhle časti. Ako pa dela nočejo ali ne morejo točno izvrševati, naj ga tudi nikar ne prevzamejo. Kdor nekaj povsem prostovoljno prevzame, mora najprej predvsem vedeti kaj prevzame in potem mora to tudi vestno opravljati, ali pa tega raje ne prevzeti, kajti vsak poznejši izgovor je ničev in obdolžuje dotičnega samega.

Zapomnite si, da je bolj dober beg, kakor slab boj!

Delitev Slovenije in gasilstvo.

(Janko Hojan.)

Državni prevrat nam je leta 1918. zrušil tudi deželne mejnike ter strnil slovenske pokrajine naše države v eno celoto, Slovenijo imenovano. Veliko je bilo tedaj naše navdušenje, stiskali smo si roke in si obljubljali, da ne gremo več narazen, da nas ne loči nobena sila. Zavrgli smo politične in strankarske predsodke ter se posvetili edino le svojemu strokovnemu delu. Ustanovili smo si enotno gasilsko organizacijo »Jugoslovansko gasilsko zvezo Ljubljana«, ki naj bi dala vzgled k ustanovitvi enake zveze za hrvatske pokrajine v Zagrebu in za srb-ske pokrajine v Beogradu. Vse tri zveze pa naj bi bile neločljivo zvezane med seboj v eno celoto.

Zamišljena ideja se je že bližala svojemu uresničenju, ko so se nenadoma pojavili zopet stari politični boji in ohladili prvotno navdušenje za skupno in složno delo.

Naša zveza je ostala doslej izven teh bojev in prizadevati si moramo na vso moč, da bo ostala taka tudi v bodoče. Kajti kakorhitro zanesemo vanjo stare deželne mejnike, ne bo dolgo trajalo, ko bomo zanesli vanjo tudi politiko in strankarstvo in naposled še jezikovne in osebne boje. V tem hipu pa ne bomo imeli le dveh gasilskih zvez, ampak bomo imeli gasilskih zvez prav toliko, kolikor imamo danes političnih strank. To pa ne bi bile več strokovne organizacije, temveč le nekaka taborišča najrazličnejših grup. Prelomljen hlebec se sam od sebe drobi dalje in prav tako bi bilo tudi z našo gasilsko zvezo, ako bi se isto delilo v dva dela. Med tem ko se sedaj kot trdna in močna jednota lahko ubrani vseh mogočih sunkov in preide preko teh s svojo odločujočo večino na dnevni red, ji to v razdvojenosti nikakor ne bi bilo mogoče, ali vsaj ne brez zlih posledic.

Upravna razdelitev Slovenije je naši skupni gasilski organizaciji v veliko škodo. Oglejmo si na primer samo zakon o doneskajših zavarovalnicah v gasilski sklad. Ta zakon je pri nas v veljavi samo v Sloveniji. Po njem morajo vse zavarovalnice vsako leto prispevati s 3% vsako-

letne zavarovalnine. Doslej so se zbirali ti prispevki iz cele Slovenije v en sklad, iz katerega se je potem podeljevalo podpore vsem gasilnim društvom.

Po upravni razdelitvi Slovenije pa nastaneta dva gasilska sklada, in sicer eden v Ljubljani, drugi v Mariboru. V ljubljanski sklad se bodo stekali prispevki z ozemlja ljubljanske oblasti, v mariborski sklad pa se bodo stekali prispevki iz ozemlja mariborske oblasti. Posledica tega bo, da bo mariborski gasilski sklad daleč zaostal za ljubljanskim skladom, ker so kraji mariborske oblasti veliko manj obljubljeni in veliko nižje zavarovani kakor pa kraji ljubljanske oblasti, kjer je že doslej donajalo samo mesto Ljubljana nad eno tretjino vseh zavarovalničnih prispevkov. Društva mariborske oblasti bodo potemtakem navezana sorazmerno na veliko manjšo podporo iz gasilskega sklada kakor pa društvo ljubljanske oblasti. — Ni pa samo to, kar govori z gasilskega stališča proti razdelitvi Slovenije. Še vse polno tehničnih razlogov je, iz katerih kot gasilci nikakor ne moremo odobravati omenjene delitve. Vendar pa nam bo mogoče premostiti vse ovire, ki jih bo napravila naši organizaciji ta razdelitev, ako bomo ohranili vsaj mi svojo organizacijo edinstveno.

Obžalovanja vredno je dejstvo, da skušajo nekateri tovariši iz mariborske oblasti cepiti našo skupno organizacijo na dva dela. Kak namen in pomen naj bi vendar to imelo? — V drugih državah tvorijo vsa gasilna društva cele države eno gasilsko zvezo, pri nas pa hoče imeti vsak kraj svojo zvezo. Pomislite, koliko zvez bi imeli v naši državi, ako bi ustanovili za vsako upravno oblast le po eno zvezo! — Čemu vendar to? — Naša organizacija je strogo strokovna organizacija, katero tvorijo isto tako strogo strokovna društva, ki pa so v svojem delokrogu popolnoma samostojna ali avtonomna. Društva so združena v gasilske župe, ki so istotako v svojem delokrogu povsem samostojne, in te so zopet združene v eno jedrno, v »Jugoslovansko gasilsko zvezo Ljubljana«. — Kaj torej hočete še poleg te organizacije? — Kaj vam ne ugaja? — V kateri organizaciji najdete večjo samostojnost in svobodo? — Kako morete opravičiti svojo trditev, da vas Ljubljana ovira pri delu? — Saj vendar lahko prenesete sedež in funkcije zveze v Maribor ali kamorkoli, ni vam pa treba vsled tega razbijati skupnosti! — Na kaj opirate svojo trditev — da je sedanje zvezno vodstvo premalo tehnično in strokovno naobrazeno? — Ali mar niste dobili vsega svojega gasilskega znanja ravno od tega vodstva in njegovega dela? — Sploh pa, če smatrate zvezno vodstvo za nesposobno, izvolite si boljše! — Kdo vam vendar to brani? Morda pieteta do gotovih dolgoletnih voditeljev? — Vaše zahrbtno rovarjenje ne kaže tega. — Ali mar ni v naši organizaciji vedno odločevala večina? — Preštudirajte vendar enkrat natančno nova zvezna in župna pravila in videli bode, da ste na krivi poti.

Društveni zastopniki volijo svoje župne funkcije. Vsi župni načelniki ali njih namestniki so odborniki zveze. Ti in pa župni odposlanci tvorijo zvezno skupščino ter si izvolijo zvezno starešinstvo, obstoječe iz zveznega staroste, dveh podstarosti, tajnika, namestnika in dveh prisednikov. Izvolitev je odvisna od večine glasov. Večina pa lahko voli, katerega pač hoče. Naj torej izvoli tiste, ki so po njenem mnenju najboljši! — Da se pa vzame intrigantom sredstvo iz rok in da ostane naša lepa gasilska organizacija edinstvena za celo Slovenijo, naj tvorijo polovico starešinstva tovariši iz mariborske, drugo polovico pa tovariši iz ljubljanske oblasti. Seveda, to pa naj bodo le najboljši in najdelavnejši tovariši iz obeh oblasti! —

Po današnjem stanju ima naša organizacija v mariborski oblasti 204 gasilna društva in 13 gasilskih žup, v ljubljanski oblasti pa 279 gasilnih društev in 19 gasilskih žup. Tekom leta pa se pomnoži število v ljubljanski oblasti za 24 novih (kočevskih) društev in eno gasilsko župo, v mariborski oblasti pa bržkone tudi za nekaj novih

društev v Prekmurju in skoraj gotovo tudi za eno ali dve gasilski župi.

Ker je torej v mariborski oblasti že sedaj 13 župnih načelnikov, ki so obenem odborniki gasilske zveze, in če se izvoli za to oblast še polovico zveznega starešinstva, t. j. 3—4 člane, potem ima vendar mariborska oblast najmanj 16 mož broječi gasilski senat, ki lahko temeljito deluje v procvit in razvoj gasilstva v mariborski oblasti. Treba je le vse te funkcije združiti v eno celoto, v nekako eksekutivo ali v nekak gospodarski odsek JGZ za mariborsko oblast, pod okriljem pravih enotne gasilske organizacije.

Ta odsek bi si izdelal na podlagi pravih JGZ primeren poslovni red ter bi opravljal in vodil predvsem vse posle, ki bi se nanašali na gasilsko organizacijo v mariborski oblasti.

Ustanovitev takega odseka ne bi nasprotovala sedanjim zveznim pravilom, preprečila bi nepotrebno in škodljivo cepitev enotne gasilske organizacije ter bi vsaj po mojem mnenju tudi popolnoma zadoščala vsem potrebam gasilske organizacije v mariborski oblasti.

Nikar pa naj nihče ne misli, da mene ali kogarkoli drugega vodijo pri tem nasvetu morda osebni interesi ali kaj sličnega. Kot negasilcu bi mi bilo prav vseeno, koliko je gasilskih zvez v Sloveniji in kakšne so. Saj vemo, kako malo se svet zmeni za naše organizacije, pa tudi oblasti niso nič boljše. Svojo gasilsko funkcijo sem pripravljen takoj odstopiti, komurkoli hočete, pa še prav hvaležen vam bom zato. Istega mnenja so gotovo tudi drugi gasilski funkcionarji, ki jim ne gre za osebnosti, ampak edino le za stvar samo. Da le uspeva in se razvija naša lepa enotna gasilska organizacija, to je iskrena želja vseh, ki so jim osebe postranska, ideja pa glavna stvar.

Julija meseca t. l. se bo vršila redna letna skupščina naše zveze. Tovariši, glejte, da si izvolite res prave gasilske odposlance, ki vam bodo v stanu izbrati dobro in vestno starešinstvo za prihodnje triletno dobo. Zlasti opozarjam vse gasilce mariborske oblasti, naj ne nasedajo gasilskim prevarantom, temveč naj sami o stvari razmišljajo in odločijo. Če bodo imeli pred očmi edino le vzvišeno idejo gasilske organizacije, potem je nemogoče, da bi dali svojim odposlancem pooblastila, da zrušijo veličasten kip skupnosti in sloge, ki pa bo podsul le nje same.

Gasilsko delo v Prekmurju.

Med naimlajša gasilna društva Slovenije moramo pač prištevati ona v Prekmurju. Bila so sicer tu že tudi prej gasilna društva, toda še pred vojno je delo zastalo in so društva razpadla. Tako je le malo društev delovalo in bilo v resnici vredno nositi ime gasilnega društva. Tekom zadnjih treh let pa so nastopili nekateri delažni moške, ki so spoznali potrebo organiziranja te prevažne ustanove in so poživali med ljudstvom z misel za gasilsko delo. Ustanovitvi gasilnega društva na Melincih, ki je takoj pristopilo k JGZ je sledila ustanovitev društev po sosednjih občinah. Da bi se gasilstvo hitreje razširilo je napravilo društvo v kroju nekaj izletov v bližnje kraje. Ljudje so neznane goste z zanimanjem opazovali in kmalu so prišla na društvo vprašanja, kako in kaj je treba ukrepati, da bi se ustanovilo društvo. In ustanovilo se je društvo za društvom in danes ima »Gasilska župa Beltinska« 21 pridno in vztrajno delujočih društev. Vsa društva so organizirana po pravilih JGZ, istotako je tudi kraj izdelan po predpisih in kaj lep je pogled na množico enotno nastopajočih gasilcev. Da je bila organizacija zelo potrebna nam svedočijo požari, pri katerih so gasilci v zadnjem času uspešno nastopali in s tem pomagali nesrečnikom ter jim rešili marsikaj, kar bi brez njihove pomoči zapadlo nenasitnemu plamenu. Kako se zavedajo gasilna društva svojih dolžnosti je najlepše pokazal požar na Gor. Bistrici. Od vseh strani so na glas roga prihitela gasilna društva z brizgalnicami na kraj nesreče. Tekom 3/4 ure je bilo na mestu enajst brizgalnic, ki so se trudile ublažiti nesrečo in pogasiti ogenj. Primanjkovalo je vode, veter je pihal

na vso moč, vendar vztrajnemu delu gasilcev se je posrečilo, da so rešili velih del vasi, ki bi brez njih gotovo pogorela. Izkazali so se gasilci tudi ko je gorel mlin na Muri. V mrazu in v vodi so se trudili, da so rešili, kar se je pač rešiti dalo. Delo je tu posebno oviralo to, da je bil dostop k mlinu mogoč samo od ene strani.

Razen gasilskega dela je imela župa že nekaj skupnih nastopov. Udeležila se je proslave 40-letnice gasilnega društva na Cvenu, kjer so si prvič podali prekmurski gasilci roke s svojimi brati Stajerci. Društva so se udeležila proslave petletnice osvobojenja Prekmurja in mnogo pripomogla s svojim nastopom, k lepemu uspehu in poteku proslave.

Tudi izobraževalno delo se vrši v gas. društvih. Prirejajo se igre in predavanja. Tako je imelo gas. društvo v Izakovcih predstavo, istotako gas. društvo v Odrancih. Gas. društvo v Melincih je priredilo že pet predstav, ki so se jih udeležila tudi sosednja društva, ima svoj pevski zbor, ki nastopa pri igrah, za izobrazbo članov pa si je ustanovilo lastno knjižnico. In tako nastopajo društva s svojim delom ter pridobivajo vedno več prijateljev. Pri župni seji se je sklenilo, da se ne sme vršiti nobena veselica brez predstave ali poučnega predavanja, ker same plesne veselice s čezmernim popivanjem društvu več škodujejo kot pa koristijo. Tega pravila naj se vsa društva natančno držijo in gasilstvo bo še boljše uspevalo in bo vedno na dobrem glasu. Seveda so tudi pri nas gas. društva navezana na podpore in veselice, ker nimajo premoženja. Denar je pa potreben, ker si je treba kupiti razen brizgalnice vse drugo orodje. Le malo je društev, ki imajo potrebne predmete kot sekirice, čelade, del. obleko i. dr. Občine pa tudi ne morejo dati tolike podpore, da bi se vse potrebno nabavilo. Zelo lepo bi bilo, če bi društva po Sloveniji pogledala po svojih hramih za zavrženim orodjem, čeladami itd. in bi tuk. društvom odstopila tako blago, ki bi se popravljeno in očiščeno dalo še rabiti. Če bi imelo kako društvo kaj takega blaga, naj bi se blagovolilo pismeno obrniti na »Gasilsko župo Beltinško« z navedbo stvari in cene. To bi bilo tuk. društvom, ki so začetniki in brez premoženja v veliko pomoč.

Sedaj, ko prihaja pomlad v deželo se bo gasilsko delo zopet poživelo in tako je upati, da se tudi prekmursko gasilstvo dvigne v kratkem času na tisto stopnjo, na kateri so bratska društva širom Slovenije.

Tovariši, prekmurski gasilci, naprej po poti, katero ste nastopili. Pridobivajte novih, dobrih članov. Izobraženci ne stojte na strani, vaša dolžnost je, da delate z narodom in ravno v gasilnih društvih boste našli obilo dela, ki bo povzdignilo vaš ugled med narodom, vam samim pa bo v čast in zabavo. Društva poskrbite za to, da se tudi v sosednji občini zdramijo in ustanovijo gas. društva, pomagajte jim pri ustanovitvi in pazite na to, da ne bo v Prekmurju nobene občine več, ki bi imela gasilni dom in brizgalnico, gasilnega društva pa ne!

Trudimo se vsi po svojih močeh za dobro stvar in vztrajno sledimo praporu gasilskemu, ki nam glasno kliče: Bogu v čast, bližnjemu na pomoč!

Ognjen boj.

Janko Hojan.

(Dalje).

Kakor rečeno, so pa vse te najrazličnejše gasilske brizgalnice prirejene v glavnem po enem načelu. Kdor pozna stroj ene brizgalnice ta bo kmalu zapopadel tudi stroj druge brizgalnice. Gasilca je treba najprej poučiti o osnovnih pojmih zračnega pritiska, nato pa ga je treba postaviti k brizgalnici in mu isto natančno obrazložiti. Vsak, tudi najmanjši del na brizgalnici mu je treba pokazati in ga poučiti, v kaj isti služi in kako deluje. Šele po tem, ko gasilec vse to dobro razume, se ga pritegne k vaji z brizgalnico in se ga ob tej priliki opozarja tudi na razne nedostatke, ki lahko nastanejo pri brizgalnici. S takim početjem si moremo izvežbati res zanesljive in sposobne gasilce, katerim lahko potem zaupamo vsako

brizgalnico, ker bodo brez dvoma vedeli in znali z njo pravilno ravnati. Njim ne bo nobena brizgalnica kakor nerazrešljiva uganka, ampak se bodo spoznali pri vsaki.

Kakor imamo ogromno vrsto najrazličnejših brizgalnic, tako imamo tudi celo vrsto najrazličnejših brizgalničnih sestavnih delov, ki pa v splošnem služijo vsi istemu namenu, namreč črpanju in oddajanju vode.

Nekatere brizgalnice so večjega, druge manjšega tipa, nekatere imajo samo en valj (cilinder), druge so na dva valja, ene imajo veternik, druge so zopet brez njega, pri nekaterih stoje valji navpično, pri drugih vodoravno, veternik je ponekod okrogel, drugod ima zopet obliko hruške ali valja itd. — Zaklopke ali ventili so pri nekaterih iz kovine, pri drugih zopet iz kavčuga ali usnja, nekateri so stalno pritrjeni na tozadevna grla, drugi zopet ne, eni so ploščate oblike, drugi so okrogli ali stožčasti itd.

Z eno besedo so torej razni sestavni deli te ali one brizgalnice sicer lahko najrazličnejše vrste, velikosti in oblike, vendar pa si v medsebojnem delovanju niso različni, in vse to, kar opazujemo pri navadni ročni brizgalnici v malem obsegu, zasledimo tudi pri najmodernejši motorni brizgalnici, seveda v večjem in bolj zamotanem ustroju. Brizgalnice, katerih ne gonijo ljudje, ampak druge umetne ali naravne sile, imajo poleg svojega črpalnega ali sesalnega stroja seveda še drug stroj, ki proizvaja silo, katera brizgalnico goni. Ta stroj je na en ali drug način v zvezi s sesalko, katera ima prav iste dele kot vsaka druga brizgalnica; zato je popolnoma napačno mnenje nekaterih, ki mislijo, da nima taka brizgalnica prav nič skupnega z drugimi navadnimi brizgalnicami. Po njihovem mnenju bi potem tudi avtomobil ne bil podoben vsakemu navadnemu vozu. — Brizgalnica ostane v svojem jedru brizgalnica, pa naj bo taka ali taka in naj jo gonijo ljudje ali kaka druga sila. Jasno pa je, da zahteva motorna brizgalnica vse drugačno postrežbo kot pa navadna ročna brizgalnica, to pa ne vsled brizgalnice same, marveč vsled stroja, ki brizgalnico goni. Tu ne zadostuje, da poznamo le stroj brizgalnice, ampak moramo dobro poznati predvsem stroj, ki goni brizgalnico. Kajti, če ne poznamo vseh sestavnih delov stroja, če ne vemo, kako ravnati z njimi potem tudi z brizgalnico ne opravimo ničesar. Tega pa seveda ne more vedeti in poznati vsak gasilec, temveč le oni, ki je za to usposobljen. Da pa tudi pri takih brizgalnicah niso gasilci popolnoma tuji in nevedni, se jim mora cel stroj take brizgalnice vsaj v glavnih potezih obrazložiti in razkazati. Nikdar pa se ne sme nobeno društvo zadovoljiti samo s tem, da le eden izmed vseh članov pozna in razume brizgalnični stroj in zna z njim ravnati. Najmanj par popolnoma sposobnih in večših članov mora biti, ostali člani pa se morajo vsaj delno in za silo seznaniti s tozadevnimi brizgalničnim ustrojem. Le na ta način more društvo z gotovostjo računati na uspeh in se mu ni treba bati morebitnih nagajivosti od strani posameznih članov, ali pa neljube blamaže od strani škodljivega prebivalstva.

Nikakor pa ne zadostuje le to, da gasilci poznajo svojo brizgalnico, temveč oni morajo tudi vedeti, kako morajo ravnati z njo, da si jo ohranijo v dobrem in uporabnem stanju.

Brizgalnica mora biti vedno na suhem in zavarovanem kraju. Njeno mesto mora biti dovolj prostorno, dostopno in popolnoma varno pred dežjem in prahom ali drugimi vremenskimi vplivi. Prostor sam mora biti zračen ali vsaj od časa do časa dobro prezračen, da ne strohne trohnenju podvrženi brizgalnični deli. Brizgalnico je treba držati v največji čistosti in snagi. Vse njene odprtine je dobro zamašiti z mehikimi cunjami in celo brizgalnico pokriti s kako gosto rjuho, da se prah ne zajeda vanjo. Vsaj enkrat na leto je treba brizgalnico razložiti in jo do dobrega očistiti. Seveda pa mora to delo izvršiti le strokovnjak, ki se razume na to. Treba je osnažiti vsak posamezni del in ga namazati, nato zopet vstaviti v brizgalno. — Jasno je, da moramo brizgalnico očistiti in osušiti tudi po vsaki uporabi. Spraviti moramo iz nje prav vso vodo in odstraniti vsako ne-

snago. To je važno zlasti v zimskem času, kajti ako pustimo le malo vode v brizgalnici, nam lahko ista zamrzne v nji in nam uniči cel brizgalnični stroj. Nikakor pa ni priporočljivo, da bi po vsaki uporabi brizgalnico tudi razložili, ker bi s tem brizgalnico le pokvarili. Z neprestanim odvijanjem in zavijanjem bi posamezne dele preveč obrabili, kar bi neugodno vplivalo na celoten stroj. Po uporabi moramo z mehкими cunjami dobro osnažiti le vse one dele, do katerih z lahkoto pridemo. Vsaka brizgalnica pa ima tudi razne pripomočke, da spravimo vodo in nesnago tudi iz nedostopnih delov, ne da nam bi jih bilo treba odvijati. Da spravimo iz brizgalnice razno nesnago, ki se je med delovanjem nabrala v nji, moramo pač toliko časa črpati čisto vodo, da tudi iz brizgalnice odteka popolnoma čista voda. Seveda, če nastane pri brizgalnici kaka napaka, katere ne moremo drugače odpraviti, bomo pač brizgalnico razložili in odpravili nedostatek, sicer pa zadostuje, ako brizgalnico vsako leto enkrat razstavimo in jo do dobra očistimo in namažemo; to pa tudi takrat, čeprav jo nismo v celem letu niti enkrat rabili. Brizgalnica mora biti vedno v takem stanju, da jo lahko vsak hip uspešno uporabimo, zato se ne sme nikdar odlašati s čiščenjem. Bodisi da jo rabimo vsak dan, vsak teden, vsak mesec ali komaj vsako leto, biti mora neprestano v najlepšem redu. Večkrat jo je treba pregledati in preiskusiti ter osnažiti in zbrisati zlasti v zimskem času. Gasilno društvo naj se zaveda, da je brizgalnica njegovo najpotrebnejše in najvažnejše orodje, zato naj ji tudi posveti največjo skrb in nego. Brizgalnica je nekak naroden kapital, katerega izroči ljudstvo gasilnemu društvu v varstvo, da bi ž njim čuvalo ljudsko imetje in premoženje; zato je gasilci, ne zanemarjajte zaupanega vam kapitala, da ne pade peza neizbrisne krivde na vas.

Dopisom na JGZ je za odgovor prilagati poštne znamke.

O motornih brizgalnicah.

Po mnogih krajih je opaziti v gasilnih društvih stremjenje po samo-delujoči brizgalnici, da se tako več prostih rok prihrani za požar sam, za reševalno in gasilno delo. Je to hvalevredno stremenje, in če društvo svoj namen doseže, mu stroj mnogotero poplača ves trud, ki ga je imelo društvo s tem, da je zbralo znesek za odplačilo.

Ni pa tudi več vprašanja, kakšen stroj naj se nabavi, ali parni ali motorni. Parna brizgalnica se je preživela, sedanost zahteva motorno brizgalnico. Naj naštemo le par hib parne brizgalnice: Če hočeš, da ti bo dobro delovala, moraš kuriti z antracitom in vlačiti tega k požaru po več vreč seboj. Ko zakuriš, traja navadno do 15 minut, da imaš toliko pare, da stroj res lahko daje vodo. Meče ti pri dimniku take saje in žareče dele premoga, da ni varno postaviti se ž njo kjersibodi, zakaj, sama lahko zaneti požar, itd. Vsega tega ni pri motorni brizgalnici. Bencina imaš v rezervarju za 3—4 ure dela, poženeš stroj in že vleče vodo. Je sicer precej ropota, pa brez vsake nevarnosti. Glavna stvar je, da šofer dobro zna ravhati z motorjem.

Je torej zelo priporočljiva brizgalnica. Še en tehten razlog bi rad navedel v prid motorni brizgalnici. Vsa društva (večja), ki imajo parne brizgalnice, skušajo te prodati, da kupijo nove motorne. Zakaj pač ni težko uginiti!

Zlasti pa je priporočljiva nabava motornih brizgalnic tudi za deželo, saj se dobijo, dandanes že prav mali in lahki tipi. Tvrdka Rosenbauer, Linz, izdeluje n. pr. mali tip motornih brizgalnic, ki so zelo pripravne za podeželska gasilna društva. Ravno pred kratkim je dobilo gasilno društvo v Vuzenici tako brizgalnico in je zelo zadovoljno ž njo. Tehta le 200 kg, daje do 700 l vode v minuti, dela mirno, nadomestuje 2—3 ročne brizgalnice, stane okoli 40.000 dinarjev. Društvom, ki si nameravajo

nabaviti novo brizgalnico nasvetujemo, da si izposlujejo ofert teh brizgalnic od tvrdke St. Javor, Zagreb, ali pa neposredno od tvrdke Rosenbauer — Linz.

Nikakor ni namen teh vrstic, delati reklamo in propagando za tvrdko, toda, ako se zamore za primerno nizko ceno dobiti res kaj dobrega, je to vsekakor uvaževanja vredno. Napredka je predvsem želeti instituciji, ki dela nesebično v prid bližnjemu. **M.**

Društvene in župne vesti.

A. Društvene.

Gasilno društvo v Vidmu je imelo dne 9. novembra 1924 svoj redni občni zbor. Za načelnika je bil znova izvoljen tov. A. Skerbec, za podnačelnika tov. J. Runovec, za tajnika tov. A. Nunčič in za blagajnika tov. K. Gersak.

Gasilno društvo v Podlipi je na svojem rednem občnem zboru dne 21. decembra 1924 izvolilo za načelnika tov. A. Zeleznika, za podnačelnika tov. L. Seljaka, za poveljnika tov. J. Urha, za tajnika tov. F. Brenčiča.

Gasilno društvo v Rajhenburgu dobi po sklepu občnega zbora z dne 6. januarja 1925 nov prapor, ki bo razvit dne 5. julija 1925.

Gasilno društvo v Črni je na svojem letošnjem rednem občnem zboru izvolilo za načelnika tov. J. Gersaka, za poveljnika tov. J. Urakića, za namestnika tov. P. Kohlenbranda, za tajnika tov. R. Staneta.

Gasilno društvo Senožeti-Ribče je imelo dne 11. januarja 1925 svoj redni letni občni zbor, na katerem je bil izvoljen za načelnika tov. J. Jelnikar, za podnačelnika tov. V. Lovše, za tajnika tov. J. Jerina.

Gasilno društvo v Oplotnici je na svojem rednem občnem zboru dne 11. januarja 1925 izvolilo za načelnika tov. J. Mauriča, za podnačelnika tov. F. Obrula, za tajnika tov. K. Perbila in za blagajnika tov. J. Stoparja.

Gasilno društvo na Ježici je imelo dne 18. januarja 1925 svoj redni letni občni zbor. Za načelnika je bil izvoljen tov. F. Peršin, za podnačelnika tov. K. Kušar, za tajnika tov. J. Ahlin.

Gasilno društvo v Krški vasi je na svojem letošnjem občnem zboru dne 18. januarja 1925 izvolilo za načelnika tov. J. Lopotiča, za podnačelnika tov. M. Butaro, za tajnika tov. M. Hrvatića. Društvo si je v preteklem letu nabavilo novo, moderno brizgalnico pri R. A. Smekalu.

Gasilno društvo Zalog-Sp. Kašelj je imelo dne 25. januarja 1925 občni zbor in volitve. Za poveljnika je bil izvoljen J. Kačar.

Gasilno društvo v Zg. Kašlju je imelo dne 25. januarja 1925 svoj redni občni zbor. Za načelnika je bil izvoljen tov. F. Grad, za podnačelnika tov. A. Robida, za tajnika tov. F. Trost.

Gasilno društvo v Vojniku je na svojem rednem občnem zboru dne 25. januarja 1925 izvolilo za načelnika tov. P. Ribiča, za namestnika in tajnika tov. P. Jankovića, za blagajnika tov. J. Sinigoja.

Gasilno društvo v Školah je imelo dne 2. februarja 1925 svoj redni občni zbor in je izvolilo za načelnika tov. J. Koresa, za namestnika tov. S. Masarića, za tajnika tov. M. Goričana.

Gasilno društvo v Trzinu je na svojem rednem občnem zboru dne 3. februarja 1925 izvolilo tov. L. Blejca in tov. J. Kralja za častna člana kot ustanovitelja in za služna člana društva.

Gasilno društvo v Družmirjih pri Šoštanju je imelo dne 15. svečana 1925 svoj redni občni zbor, na katerem je bil izvoljen za načelnika tov. J. Gregorevčič, za poveljnika tov. M. Fajnik, za namestnika tov. J. Dermol, za tajnika tov. B. Kodrun.

Gasilno društvo v Bizoviku je na občnem zboru dne 15. februarja 1925 izvolilo za načelnika tov. J. Vrbinca, za podnačelnika tov. F. Vrbinca, za tajnika tov. Iv. Brezovarja.

Gasilno društvo v Iški vasi je izvolilo na občnem zboru dne 15. februarja t. l. za načelnika tov. J. Komarja,

za podnačelnika tov. A. Šteblaja, za tajnika tov. F. Mazija.

Gasilno društvo v Ihanu je imelo dne 1. marca 1925 svoj redni občni zbor. Pri volitvi odbora je bil po večini izvoljen doslejni odbor. Društvo si je v preteklem letu nabavilo novo brizgalnico, več cevi in popravilo je gasilski dom.

Gasilno društvo v Dolenji vasi pri Cerknici je na svojem rednem občnem zboru dne 8. marca t. l. zaslužnega člana tov. J. Brinovca izvolilo za častnega člana. Pri volitvah je bil izvoljen za načelnika tov. M. Šparenblek, za podnačelnika tov. J. Stražišar, za tajnika tov. S. Tratnik.

Gasilno društvo Gornje Vrhpolje je na svojem rednem občnem zboru dne 25. januarja 1925 izvolilo za načelnika tov. F. Kranjca, za podnačelnika tov. A. Grubarja za tajnika tov. A. Rangusa.

Gasilno društvo v Melincih-Prekmurje je priredilo dne 22. februarja v šoli predstavo, ki je nudila udeležencem obilo zabave in pouka. Posebno je bilo lepo petje prvič nastopivšega mešanega zbora. Pod vodstvom žup. načelnika tov. Cepudra so se pele pesmi: »Kadar mlado leto«, »Oj, z Bogom ti planinski svet« in nekatere narodne.

V kratkem se priredi druga predstava.

Dne 20. februarja so se vršile dopolnilne volitve mesto odstopivšega poveljnika tov. Forjana, ki je ves čas vztrajno deloval za društvo. Izvoljen je bil tov. Fran Šteifer.

B. Župne.

Gasilska župa Radovliška nam je poslala poročilo o delovanju župe v letu 1924. Iz poročila posnemamo, da je imela župa meseca marca skupni tečaj za trobentače in sedem župnih vaj po skupinah. Slavnosti je bilo sedem, občni zbor eden, požarov pet. Župa se je po deputaciji udeležila zleta v Šoštanj.

Gasilska župa Škofjeloška je imela v preteklem letu dve župni vaji, in sicer v Škofji Loki za 6 društev, v Bukovici za 5 društev. Načelnik je nadziral več društev v župi.

Gasilska župa Šentjernejska je leta 1924 imela dve župni vaji in sicer za štiri in štiri društva. Vaji sta lepo uspeli: videli pa smo dve društvi, ki jih ni bilo — v bodoče se morebiti ganeta.

Mariborska gasilska župa je priredila 21. septembra 1924 v Hočah svojo župno vajo z 8 gasilnimi društvi, in sicer: Hoče, Razvanje, Zerkovci, Pobrežje pri Mariboru, Račje, Podova, Hotinja vas in Fram. Z vozovi so v lepem številu prihiteli gasilna društva Slovenska Bistrica, Pekre in Bistrica pri Rušah. Skupna vaja se je delila na dva dela. Prvi del vaje je imel za nalogo naskok na goreča poslopja v sredini Hoč, udušiti in lokalizirati namišljeni požar in braniti gotova poslopja (cerkev itd.) pred razširjenjem požara. Drugi del vaje je bil, pogasiti signaliziran ogenj na oddaljenem kolodvoru z motivacijo, da ni nikjer drugod vode kot v potoku v Hočah. Treba je bilo torej vseh osem brizgalnic postaviti drugo za drugo in dati vodo iz brizgalnice v brizgalnico. Pri tej vaji se je pokazalo, kako potrebne so tudi vaje teh vrst, posebno za mlajše tovariše, ki jih imamo pri društvih lepo število, kot nadomestilo v vojni padlih tovarišev.

Vaje je vodil zastopnik JGZ tov. Vengust s pomočjo župnega tajnika tov. Pfeiferja Josipa ml. (Hoče), skupine pa so vodili z veliko vnemo tov. župni podnačelnik Faleš (Račje), Ribič (Podbrežje) in Šunko. Z velikim zanimanjem smo po vaji zasledovali predavanje tov. Vengusta, ki nam je v glavnem orisal dolžnosti našega poklica.

Gornjesavinjska gasilska župa je imela 7. septembra 1924 v Nazarih svoj župni sestanek in na skupno vajo, katere so se udeležila vsa v župi včlanjena gasilna društva.

Predpoldne se je vršil župni sestanek, na katerem so bili zastopani načelniki, podnačelniki in višji funkcionarji župe in društev, za katere je imel odbornik JGZ tov. Vengust poučno predavanje.

Popoldansko vajo, pri kateri so bila navzoča gasilna društva Rečica ob Savinji, Mozirje, Šmartno ob Dreti, Sv. Frančišek Ksaverij, Ljubno, Gornjigrad, Bočna in Luče, je vodil tov. župni načelnik Deleja (Rečica v Savinjski dolini), s pomočjo tov. podnačelnika Goltnika (Mozirje), z veliko spretnostjo in prevdarkom. Vaja je uspela sijajno in v splošno zadovoljstvo.

Tov. župni načelnik Deleja je stavil gasilce pred težko nalogo. Po strmim in neugodnem terenu so vrli in požrtvovalni gasilci napeljali cevi v kratkem času na strmi grič Nazarje. Lična parna brizgalnica gasilnega društva Rečica ob Savinjski dolini je zopet pokazala svojo moč. V lepih besedah nam je po vaji zvezni zastopnik tolmačil dolžnosti gasilcev in nas bodril za nadaljnje delo v dosego našega cilja. Razveselil nas je njegov poset in splošno se je izrekla želja, da nas kmalu zopet obišče.

Raznoterosti.

Gasilska župa Grosupeljska je dobila, kakor smo že poročali, novega župnega načelnika. Da ne bo napačnega tolmačenja, objavljamo, da se je prejšnji načelnik tov. Perovšek vsled preoblike zaposlenosti častnemu mestu prostovoljno odpovedal in da je ostal zvest našim gasilskim vrstam.

Častno članstvo. Gasilno društvo Moste pri Ljubljani. Zalag-Spodnji Kašelj in Zgornji Kašelj so imenovala tov. Barleta, starosto JGZ o priliki njegove 60-letnice za častnega člana.

Predavanje. Predavanje za več društev skupaj je priredil zvezni odbornik tov. Vengust 23. novembra 1924 na Polzeli za gasilna društva Polzela kraj, Polzela tovarna, Braslovče, Letuš, Paška vas, Šmartno ob Paki in 7. decembra 1924 v Št. Pavlu pri Preboldu tovarna, Št. Pavel-Dolenja vas, Šešče, Sv. Lovrenc, Latkova vas, Kaplja vas, Grajska vas in Gomiljsko. Povsod je bila udeležba lepa in pokazala veliko zanimanje za gasilstvo.

Smrtna kosa je znova posegla v naše gasilske vrste.

Dne 1. decembra 1924 je umrl častni član gasilnega društva na Vidmu tov. Alojzij Župevec, ki je nad 40 let deloval v društvu. V imenu gasilstva se je na grobu poslovil od rajnika župni načelnik tov. Omerza.

Dne 24. januarja t. l. je umrl na Igu častni član tamkajšnjega gasilnega društva g. Herbert grof Aueršperg. Velika udeležba pri pogrebu je pokazala priljubljenost blagopokojnika.

Štidesetletnico praznuje gasilno društvo na Verdu dne 14. junija t. l.

Otvoritev gasilskega doma praznuje dne 31. maja 1925 gasilno društvo na Brezovici.

Požari.

Gasilno društvo v Podčetrtku nam sporoča, da je 16. februarja t. l. izbruhnil požar v trgu Podčetrtek pri gospej Josipini Veršec. Pogorela so 3 poslopja in v nevarnosti je bil ves zgornji del trga, posebno cerkev in župnišče. Požar je izbruhnil ob 1/22. uri pri močnem vetru. Če bi gasilna društva trga Podčetrtek in Imeno ne delala tako pridno, bi bila nesreča — grozna.

Gasilno društvo Laze-Jakovica. Dne 24. dec. 1924 je naznanil v jutranjih urah gasilski rog požar, ki je izbruhnil v hiši posestnika-tovariša Ivana Kermaunerja v Lazih.

Naši vrli gasilci so nemudoma prihiteli s svojo novo brizgalnico na lice mesta ter so z vztrajnim delovanjem udušili razsajajoče plamene. Tako je častno prestala naša brizgalnica ognjeni krst.

Kdor ne bere, ta ne ve,
da ima

HERMAN ZUPAN,
knjigovez,

Ljubljana, Gajeva ulica št. 2

(za palačo „Ljubljanske kreditne banke“)

v zalogi

prav vse potrebne poslovne gasilske knjige in
tiskovine po predpisih JGZ ter posreduje pri
nabavi vseh gasilskih potrebščin.

Gasilci, obračajte se vedno le nanj!

ŠTAMPILIJE,

pečate, pečatne etikete ter vsa v gra-
versko stroko spadajoča dela izvršuje
po zmernih cenah graverski zavod

SITAR & SVETEK,
LJUBLJANA,

Sv. Petra cesta 13 — Kongresni trg 4.

Pozor, gasilna društva!

Imam vedno v zalogi gasilske čepice, naramke,
kakor vse druge potrebščine za gasilce.

Vse po najnižji ceni.

Se priporoča

FILIP BIZJAK,

krznar in izdelovatelj čepic.

LJUBLJANA, Gosposvetska cesta šte. 13.

Posluje po celi Jugoslaviji. - Ustanovljena leta 1913.
Delniška glavica znaša 3,000.000.— Din v zlatu

„JUGOSLAVIJA“,

splošna zavarovalna družba v Beogradu.

Ravnateljstvo za Slovenijo v Ljubljani.

sklepa:

1. požarna zavarovanja,
2. življenska zavarovanja,
3. nezgodna in jamstvena za-
varovanja,
4. zavarovanja proti škodam
vsled tatinskega vloma,
5. transportna zavarovanja,
6. zavarovanja proti škodam
vsled razbitja stekla.

Največji tu delujoči zavod. - Družba
je prevzela od „Graške vzajemne
zavarovalnice“ in od zavarovalnih
družb „Peniks“ (požarni oddelek) in
„Franko-Hongroise“ ves njih kup-
cijski obstoj v naši državi. - Naj-
nižje tarife. Takojšnja izplačila škod.

Glasom naredbe ministrstva
za vojsko in mornarico nado-
meščajo police splošne zavarovalne
družbe „JUGOSLAVIJE“ žensitvene
kavcije za častnike.

Telefon 571. — Pisarna: Dunajska cesta 15. — Telefon 571.

UČITELJSKA TISKARNA

registrovana zadruga z omejeno zavezo

V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA ULICA 6,

priporoča svojo bogato zalogo vseh najnovejših

TISKOVIN

za učiteljstvo, šolska vodstva in šolske svete, kakor
tudi za županstva in druge urade. Preskrbuje tudi
šolske potrebščine in učila od najboljših tvrdk.

M. FRÖHLI, CELJE, KRALJA PETRA CESTA ŠTEV. 11.

KRZNARNICA IN ZALOGA KROJNIH (UNIFORM-
SKIH) POTREBŠČIN, ZLASTI GASILSKIH ČEPIC,
ZNAKOV, GUMBOV, PIŠČALK, TROBK, SEKIRIC,
VRVIC, LIPOVIH LISTOV I. T. D. PO PREDPISIH
„JUGOSLOV. GASILSKE ZVEZE LJUBLJANA“.

Pri zavarovanju predmetov proti požaru
in pri življenskem zavarovanju, zavarov-
vanju otroške dote in pogrebaih stroškov

vpoštevajte edino-le

VZAJEMNO ZAVAROVALNICO

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA št. 17,

ki Vam nudi najugodnejše pogoje.

Specijalist za gasilske čepice

kakor vse druge potrebščine za gasilce

po najnižji ceni

dobavlja

Martin Orehovc,

odlikovan krznar in izdelovatelj čepic.

CELJE, Dolgopolje šte. 1.

Pozor, gasilci!

Največja izbira gasilskih čepic, gumbov, naramk, znakov
se dobi pri tvrdki

I. WANEK,

Ljubljana, Sv. Petra cesta 19,
na drobno in na debelo,
po najnižjih cenah.

Gasilna društva!

Preden kupite, oglejte si
posebno močne

gasilske cevi vseh širokosti,

impregnirane in garantirane po najnižji ceni pri tvrdki

IVAN ADAMIČ,

Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 31.
— Telefon 441. — Maribor, Vetrinjska ul. 20. — Kamnik, Šutna 4.

POZORI

POZORI

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

V LJUBLJANI.

Stanje vloženega denarja preko 133 milijonov dinarjev ali 532 milijonov kron.

Sprejema vloge na hranilne knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Zlasti plačuje za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kakor kjerkoli drugod, ker jamči za nje poleg lastnega hranilničnega premoženja še

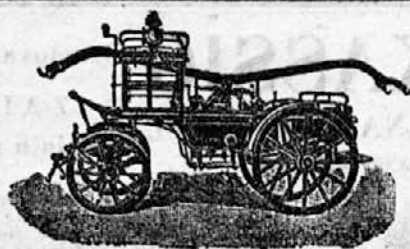
mesto Ljubljana

z vsem premoženjem in davčno močjo. Ravno radi tega nalagajo pri njej tudi sodišča denar mladoletnih, župni uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je

denar popolnoma varen.

Prva zaloga gasilnega orodja

FRAN SAMSA,

ZAGREB, Mažuraničev trg šte. 18.

Ima v zalogi vsakovrstne cevi: konopne, gumijeve črpalne; dalje sekirice, pasove, gasilske znake, naramke, spojke, ročnike, trobke, piščalke, svetiljke, vrvíce, čepice, čelade, blago sa obleke; izdelovanje obleke iz drila in paradnega sukna; lestve: kljukaste, rastezalne in mehanične; brizgalnice: dvokolne, ročne, četverkolne, bencinmotorne, avtobrizgalnice in „Express“ aparate po tovarniški ceni. — Blago je prvovrstno iz prvih svetovnih tovarn in zajamčeno.

Cene primerne, daje tudi na obroke.

Priporoča se najtopljeje

FRAN SAMSA, nasledn. VILMA SAMSA

ZAGREB, Mažuraničeva ul. 18.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Delniška glavnica:

Din 50,000.000

Skupne rezerve:

nad

Din 10,000.000

Centrala:

Ljubljana, Dunajska c.

Podružnice:

Brežice, Celje, Črnomelj, Gorica, Kranj,
Logatec, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj,
Sarajevo, Split, Trst.

Brzojavni naslov:

BANKA LJUBLJANA

Telefon št. 261, 413, 502,
503 in 504.

SE PRIPOROČA ZA VSE BANČNE POSLE.

**Ročne ognjegasne naprave
„EXPRESS“.**

**Konopne cevi za brizgalnice.
Gumijevе cevi za vodo, vino
i. dr.**

VIKTOR BOHINEC

LJUBLJANA, Dunajska c. 21.

Zastopnik tovarne:

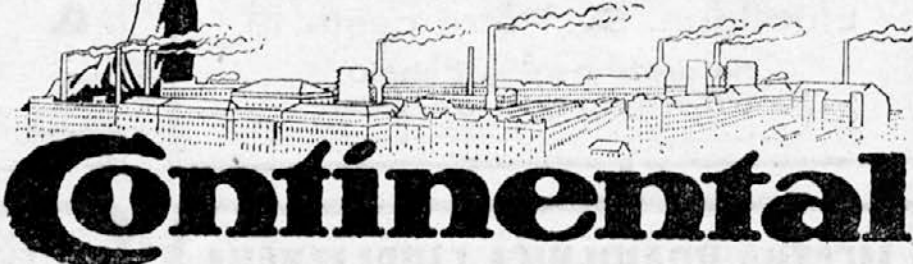

Pneumatika
za avtomobile, motocikle in bicikle.

Dežni plašči.

Nepremočljivo platno
za avtomobilne strehe in vozova.

Podpetniki.

A. KASSIG

LJUBLJANA, ŽIDOVSKA UL.

USTANOVLJENO 1880.

Izdelovanje čepic,

Z A L O G A

krojnih potrebščin

Priporoča vse krojne potrebščine za gasilce (po najnovejših predpisih J. G. Z.) kakor: čepice, gumbe, piščalke, naramke, znake za bluze in čepice, rdeče blago, vrvice za piščalke, trobke in rogove, lipove liste i. t. d.

NOVO!

Nepremočljive, obliko obdržujoče čepice. Odlikujejo se po trpežnosti, lahkoti in eleganci.

Naramki vseh vrst, lastnega izdelka, fino izdelani in trpežni.

Podjetje je na novo moderno urejeno in povečano.

CENIK ZASTONJ

Tvrdba

ANT. KRISPER, Ljubljana

Mestni trg 21,

priporoča cenj. občinstvu svojo bogato zalogo čevljev
na/boljše kakovosti po **znatno** znižanih cenah.

SIEGEL & DRUG

D. Z O. Z.

**TKALNICA PLATNENEGA
IN BOMBAŽNEGA BLAGA**

Nudi izborno blago za delavni gas. kraj.

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 31.

SVITAVY
Č. S. R.)

WIEN

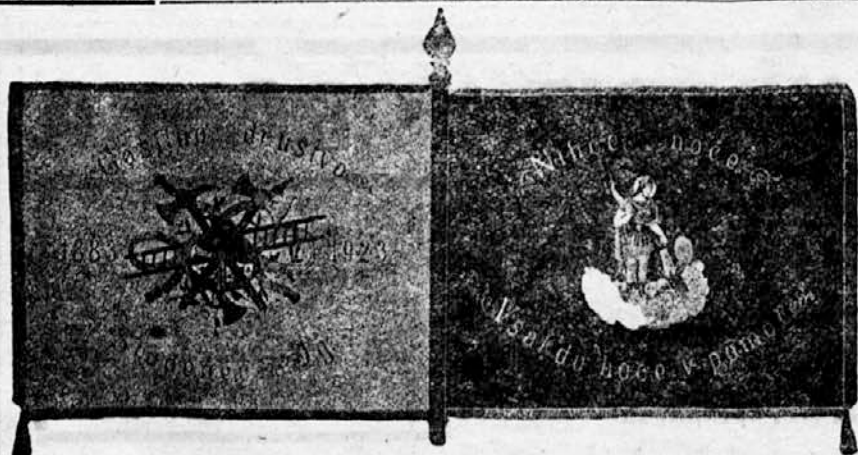
„SAVA“

Opće osiguravajuće dioničarsko društvo u Zagrebu ustanovljena od jugoslov. denarnih zavodov: Prva hrvatska štedionica, Zagreb; Hrvatska eskomptna banka, Zagreb; Srpska banka d. d. Zagreb; Jadranska banka d. d. Beograd; Zemaljska banka d. d. Beograd; Zemalj. banka za Bosnu i Herceg, Sarajevo;

je prevzela v kraljevini SHS elementarna zavarovanja **občne zavarovalnice Assicurazioni Generali v Trstu.**

Generalno zastopstvo za Slovenijo v Ljubljani, Sv. Petra cesta 2.

Posluje v vseh zavarovalnih strokah.

Vsem p. t. gasilnim društvom priporoča se za nabavo gasilskih zastav (praporov) v vsaki izdelavi. Na željo predloži vzorce kakor tudi načrte franko in gratis. Na vse cenjene dopise in vprašanja daje točne informacije in odgovore:

I. Neškudla, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 25

Ustanovljeno leta 1820.

Specijalna tovarna brizgalnic, hidroforov, sesalk, lestev, cevi in oprave za gasilce, extinkterjev, avtomobilskih, motorskih in parnih brizgalnic, s batnim ali pa s centrifugalnim črpalom

R. A. Smekal d. z o. j.

Slatiňany pri
Chrudinu

Podružnica:
Turč Sv. Martin

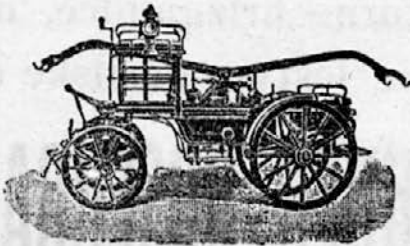
osrednja tovarna:

Praga-Smichov

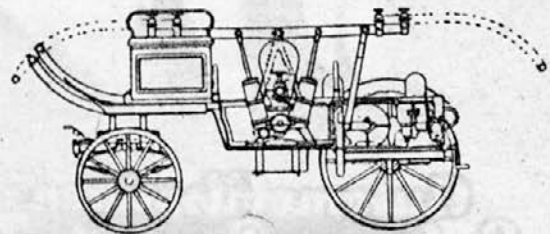
Čechy na Hané
Morava

Predilnica
konopnih cevi

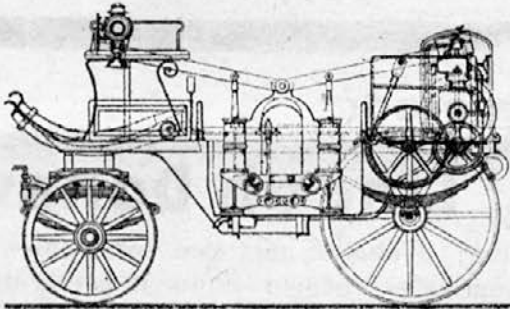
Prilporoča svoje prvovrstno najmodernejše gasilsko orodje:

Predpisana četverokolna brizgalnica na peresih z enim ali dvema curkoma; močen pritisk vode.

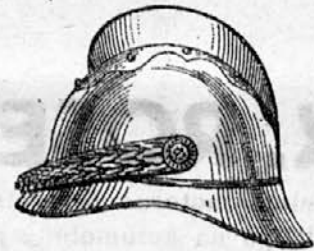
Novost, lahka konstrukcija, vleče in meče vodo z obeh strani, da ni treba obračati brizgalnice

Brizgalnica kombinirana z motorjem

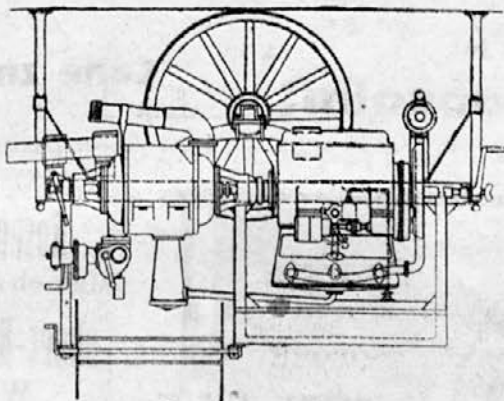

Smekalov extinkter "METEOR"

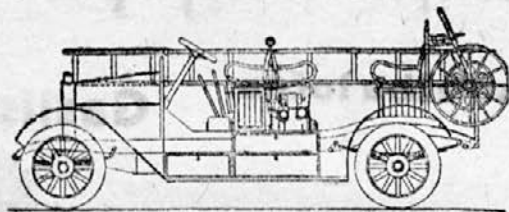

Čelada

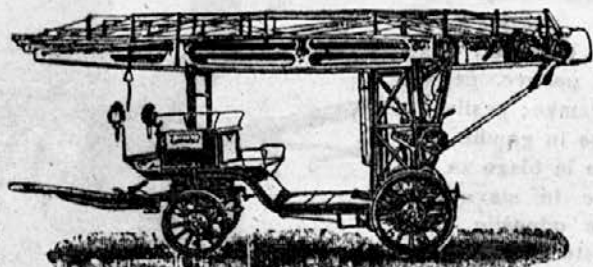
Prekonstrukcija starih brizgalnic za ročen in motorski pogon, po zmernih cenah. Dvokolne snemalne brizgalnice

Motorna dvokolna brizgalnica z batnim brzotekim črpalom za visoki pritisek

Avtomobilna brizgalnica

Mehanična sukalna lestva (rotačna lestva)

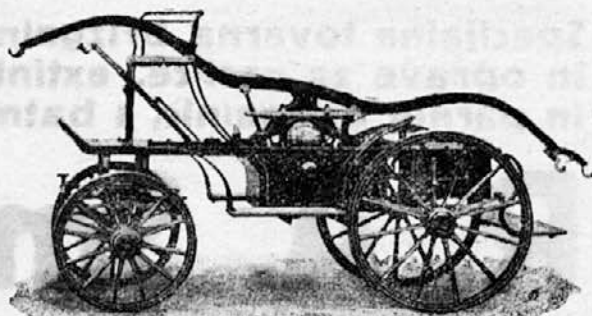
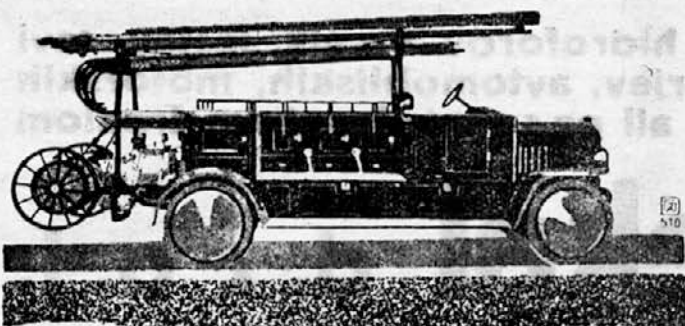
Dalje izdelujemo vse ostalo gasilsko orodje in potrebšline, kakor: čelade, pasove, sekirice, ročne in mehanske lestve najnovejše vrste. Delavne in slavnostne obleke, čepice in gasilske znamke po najnižjih cenah. Vozove za škropljenje ulic, vozove za cevi in lestve. Telovadno orodje za šole in društva. — Občinam in gasilnim društvom olajšani plačilni pogoji. Naš zastopnik potuje vsak mesec v Jugoslavijo; obisk istega brezplačen

Postrežba točna.

Za vse stroje se jamči.

Cene solidne.

Ustanovljeno leta 1820.

Četverokolna normalna brizgalnica.

Avtobrizgalnica.

Tovarna za avtomobilne in
motorne brizgalnice, meha-
nične lestve, gasilske čolne

LOHNER-ROSENBAUER

WIEN, IX., Porzellangasse No. 2

Tovarna gasilnega orodja

K. ROSENBAUER, Linz ob Donavi.

Izdeluje motorne brizgalnice, dvokolne in četverokolne; dvokolne motorne brizgalnice kot priklopa na avtomobil, s pnevmatiko in krogliškimi tekom koles, ročne dvokolne in četverokolne brizgalnice in lestve, mehanične, raztezalne, kljukaste; vsake vrste vozove za moštvo, za cevi in za polivanje cest; vse gasilske potrebščine, cevi in spojke. — Dopisi in naročila:

Zastopstvo: **Stjepan Javor, Zagreb, Gundulićeva 23.**

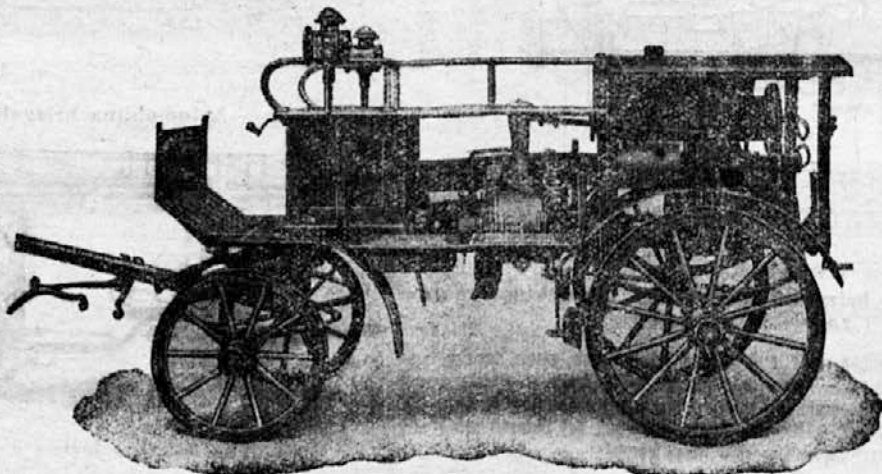
Naša deviza je:

Postrežba točna.

Gasilstvo zadovoliti!

Cene zmerne.

Cevi; sesalne, spiralne in konopne (znamka E); čelade usnjate, medene, poniklane in črno lakirane; sekirice, pasove, čepice, naramke; gasilske znake in gumbe svetiljke in blago za delavne in slavnostne kroje odpošlje takoj s pošto ali železnico: **JAVOR, Zagreb**

Četverokolna bencinska brizgalnica.

Zastopstvo
tovaren:

Rosenbauer,
Linz ob Donavi in
Lohner-Rosenbauer
Wien

in trgovina z gasilnim
orodjem:

Stjepan Javor
Zagreb
Gundulićeva ul. br. 23

**Specijalno podjetje za
gasilske potrebščine,
brizgalnice, orodje,
cevi, obleke,
znake.**

**Specijalist v vseh gasilskih
zadevah.**

MILINKOVIĆ & Co.

LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 7

**Priključeno:
elektrotehnično podjetje,
motorji, elektromaterijal,
žarnice i. t. d.**

USTANOVLJENO 1767.

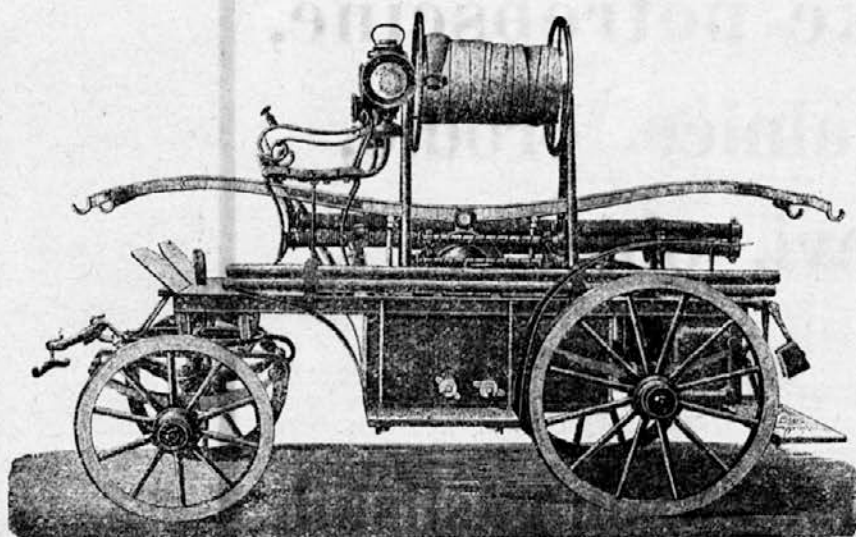
STROJNE TOVARNE IN LIVARNE D. D.

Centrala: LJUBLJANA, Dunajska cesta 35.
Telefon št. 142 in 230.

Brzjavi: STIL.

Kovinski obrat: LJUBLJANA, Zvonerska ulica 5.
Telefon št. 9.

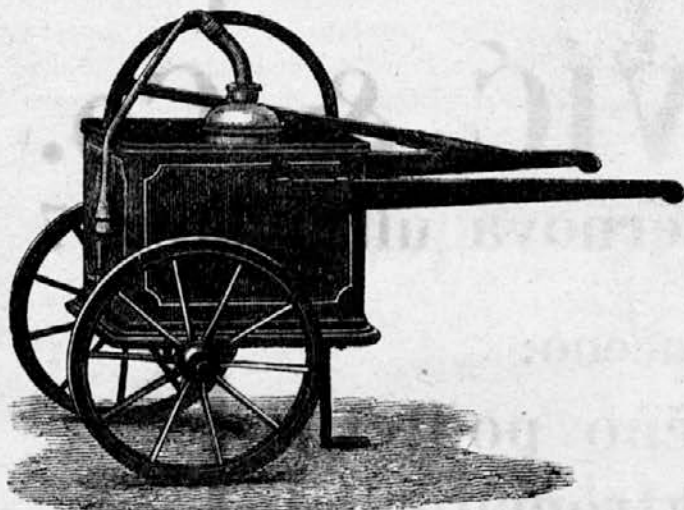
Priporočajo svoje najmodernejše, na podlagi večletnih preizkušenj izvršene brizgalnice vseh vrst, kakor: **Vozne** četverkolne in dvokolne; **snemalne** četverkolne in dvokolne; **prenosne** jednostavno in podvojeno brizgajoče. **Berglaste brizgalnice** z in brez vetrnika ter vse ostalo gasilsko orodje in potrebščine.

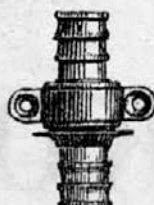
Vozna brizgalnica s patent. strojem, na peresih z dvema curkoma, močen pritisk vode.

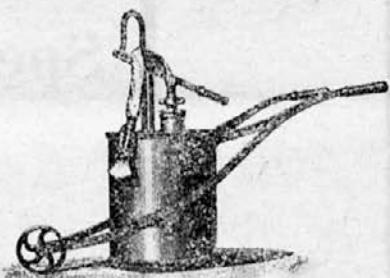
Dvokolna brizgalnica, podvojeno brizgajoča 180 — 200 ²/min.

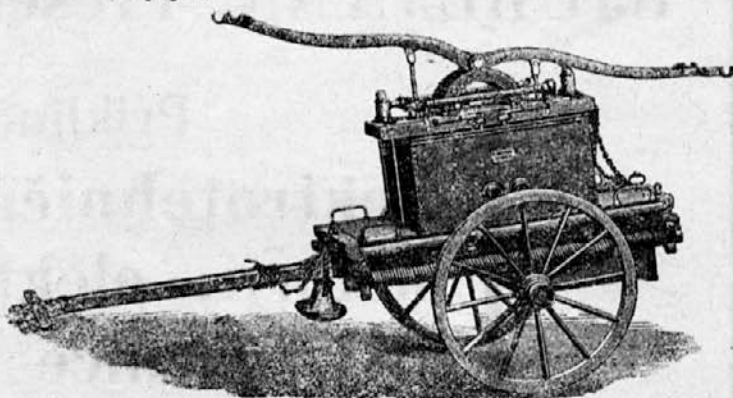
Dvokolna brizgalnica, pripravna za gospodarske in tovarniške zavode.

Normalna spojka.

Vozna brenna točna brizgalnica, jednostavno brizgajoča.

Snemalna brizgalnica z dvema curkoma, v treh velikostih; od 200 — 355 ²/min.

Gobčnik.

Ročnik.

Postrežba točna.

Vsakovrstno gasilsko orodje pri najsolidnejši izpeljavi.

Cene zmerne.